

1. 2016

Vår kyrkas mission

Kirkkomme *Lähetys*

*Maahanmuutto
ja pakolaisuus*

KIRKKOHALITUS[†]
Kirkon lähetystyön keskus

Tilaukset ja osoitteenmuutokset

Puhelin: 09 18021
Sähköposti: lahetyislehti.kirkkohallitus@evl.fi
Kirkkohallitus/CLK
PL 210, 00131 Helsinki

Julkaisija

Kirkon lähetystyön keskus
PL 210, 00131 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 350
sakasti.evl.fi > Tutkimukset ja julkaisut > Lehdet

Päätoimittaja

Risto Jukko
risto.jukko@evl.fi

Toimitussihteeri

Danielle Miettinen
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Toimitus

Ville Auvinen
Johanna Björkholm-Kallio
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Anssi Nurmi
Jaakko Rusama
Kimmo Saares
Elina Tervonen

Paino

Unigrafia Oy

Graafinen suunnittelu

Hanna Sario, Unigrafia Oy

Taitto

Riikka Hyypiä, Unigrafia Oy

Painos

3600 kpl

Lehti ilmestyy

kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy lokakuussa 2016.

Lehti lähetetään seurakuntiin, lähetyslaitoksille, kirkon virassa oleville papeille, lehtoreille ja uskonnonopettajille. Tämän lisäksi ryhmäpostituksena esimerkiksi seuraaville tilaajaryhmille: kirkon lähetysjärjestöt ja hiippakuntien tuomiokapitulit.

ISSN 0789-5135

ISSN 2242-3877 (verkko)

Kirkkomme Lähetys 1/2016

Teema: Maahanmuutto ja pakolaisuus

Maahanmuuttajat tuovat raikkaan tuulen Suomen seurakuntiin. Toisaalta pakolaisvirit haastavat kirkon ja järjestöt toimimaan nopeasti ja rohkeasti. **Sivut 4–26.**



Lähetysstrategia on päivitetty.

Kirkkomme Lähetys julkaisee uuden peruslinjauksen kokonaisuudessaan. **Sivut 38–41.**

Summary

The theme of this issue of our journal, The Mission of Our Church, is migrants. The new situation in Finland with tens of thousands of asylum seekers and refugees demands the Church and its mission to face these challenges theologically and biblically. In this edition we have articles dealing with migrants in the Bible, migrant workers in Finland and abroad, and immigrants in Finland. The Church's new mission document "Common Witness" can be read in its entirety.

Sisältö

- | | | | |
|-------|------------------------------------|-------|--|
| 4-6 | Täysillä mukana | 23-26 | Pakolaisia Raamatussa |
| 7-9 | "He tulevat kirkkoon mielellään" | 27 | Raamattu-kolumni: Marja-Liisa Laihia |
| 10-11 | Kirkkoturva antaa lisää aikaa | 28-31 | Kirjat |
| 12-13 | Kenkiä ja konfliktinratkaisua | 32-33 | Evankeliumia tanssitaan Kiinassa |
| 14-15 | Muukalaisten matkassa maailmalla | 34-42 | Ajankohtaista |
| 16-17 | Ateenassa tarvitaan auttavia käsiä | 43 | Kierrätyspiste |
| 18-19 | Kaikki meni uusiksi Berliinissä | 44 | Aktuellt från samarbetskyrkan i Malawi |
| 20-22 | Ehentyminen alkoi Suomessa | 45 | Kolumni: Svante Lundgren |
| | | 46 | Flyktingarbete på gräsrotsnivå |
| | | 48 | Rukous |

Ihminen on sekä että

KIRKON LÄHETYSTEHTÄVÄ muistuttaa meitä siitä, että ihminen on kokonaisvaltainen. Hän ei ole ainoastaan hengellinen, mutta hän ei ole myöskään ainoastaan ruumiillinen. Puhuihan Jeesuskin sekä ihmisen fyysisestä että hengellisestä puolesta (Luuk. 4:18–19).

Näillä Jeesuksen sanoilla on usein perusteltu sitä, että kristillinen lähetystyö ei voi olla vain sanallista julistamista ja todistamista, vaan siihen sisältyy aina myös ihmisen fyysisten tarpeiden tyydyttäminen. Näin on, mutta ei ainoastaan.

VARSINKIN 1960–1970-LUVUILLA kristillistä lähetystyötä pyrittiin jakamaan kahteen ryhmään. Yhtäällä olivat ne, jotka korostivat vain evankeliumin sanoman suullista viestittämistä, julistamista, ja toisaalla ne, jotka korostivat evankeliumin sanoman viestimistä ei-sanallisesti, vain diakonisin ja sosiaalisin teoin, auttamista ja palvelua.

Tänä päivänä useimmat kristityt niin pohjoisessa kuin etelässä ymmärtävät, että lähetystyössä ei ole kyse – eikä voi koskaan olla – vain joko-tai. Kirkon lähetys on aina sekä-että, koska ihminen on sekä-että. Yksipuoliset käsitykset ovat synnyttäneet tarpeettomia epäluuloja ja rintamalinjoja. Suomenkin muuttuneessa maahanmuuttajatilanteessa näistä epäluuloista ja rintamalinjoista on syytä päästä eroon.

KIRKOSSAMME VALMISTUI viime joulukuussa sen ensimmäisen lähetysstrategian ensimmäinen päivitys, joka sai nimekseen ”Yhteinen todistus.



Aarne Ormio

RISTO JUKKO, dosentti, TT
Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysten peruslinjaus”. Sen mukaan evankeliumi kuuluu kaikille, ja evankeliumia julistetaan yhdessä sanoin ja teoin.

Tähän työhön tarvitaan kaikkia, niin seurakuntia kuin järjestöjä, niin ruohonjuuritasoa kuin keskushallintoa. Me täydennämme toisiamme ja tuemme toistemme työtä.

”Yhteinen todistus” ottaa vakavasti myös nykyisen maahanmuuttajatilanteen sekä Suomessa että kaikkialla maailmassa. Kenelläkään ei ole lopullista vastausta niihin suuriin kysymyksiin, joita kohtaamme tällä hetkellä. Emme voi tehdä muuta kuin luottaa Häneen, joka lähettää meidät, valtuuttaa meidät ja antaa meille tehtävän.

Risto Jukko

Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten

Lähetys rippikoulussa

LÄHTÖKOHTANA ON kirkko lähetysten hedelmänä, siitä mennään eteenpäin nuorten elämänpäivien mukaisesti. Kastekäskey ja lähetyskäskey ovat yhtä. Tästä näkökulmasta Raamattua tutkittaessa aukeaa aina uusia näkökohtia ja uusia asioita, joissa on kysymys evankeliumin viemisestä eteenpäin.

On pyrittävä luomaan katsaus lähetystyön historiaan, ensisijaisesti Suomen kirkon lähetyskenttiin. Filmit ja rainat ovat rippikoulunkin

erinomaisia opetusvälineitä. Niiden avulla asiat tulevat havainnollisiksi ja todellisuus pohjaisiksi.

Rippikoululaiset voisivat valmistaa yhden lähetysillan. Vanhemmatkin kiinnostuisivat lasten yhteisistä yrityksistä. Lähetyskahvikonsertti sopii myös tällaiseksi yritykseksi.

Kirkkomme Lähetys kesäkuussa 1966.

Täysillä mukana

Mamu-identiteetti on välivaihe. Sen tilalle täytyy löytyä muuta, Etelä-Sudanista Suomeen muuttaneet Samuel Luak ja Theresa Ngouth sanovat. Seurakunnissa asenne on kohdallaan, kun maahanmuuttajat lakkaavat olemasta kohderyhmä.

ENNEN TÖIHIN lähtöään eteläsudanilaiset **Samuel Luak** ja **Theresa Ngouth** istuvat keittiöön juomaan kahvia Vantaan Koivukylässä. Nuorimmat pojat **Benjamin**, 8, ja **Bill** 6, ovat jo menneet kouluun. Esikoinen **Buai**, 11, pakkaa vielä reppuaan.

Samuel Luak toimii diakonin viransijaisena Pukkilan seurakunnassa ja lähtee pian päivystämään diakonin olohuoneeseen. Hän aloitti uuden matalan kynnyksen työmuodon viime joulukuussa. Theresan ohjelmassa on iltapäiväkerhon pitoa Korson seurakunnassa, jossa hän toimii lastenhojaajana.

Molemmat ovat koulutukseltaan teologeja. He nauttivat töistään, vaikka ovat niihin ylikoulutettuja. Samuel on täydentänyt opintojaan Helsingin teologisessa tiedekunnassa ja odottaa parhaillaan pappisvihkimystä luterilaiseen kirkkoon. Kotimaassaan, joka oli silloin vielä jakamaton Sudan, he kuuluivat presbyterikirkkoon.

Vieraina linnanjuhlissa

Theresa on noussut aikaisin ja leiponut hurmaavan kookostortun. Perheen äidinkielellä nueriksi tortun nimi on busbus. Olohuoneen seinälle on ripustettu kaksi kunniakirjaa. Toinen on Samuel Luakille myönnetty Vihreän sivistysliiton *Vuoden visio 2007* -tunnustus Kajaanin seudulla tehdystä maahanmuuttajatyöstä.

Toinen kunniakirja on Theresan. Hän sai sen viime vuonna tultuaan valituksi vuoden pakolaisnaiseksi. Tunnustus toi pariskunnalle kutsun presidentinlinnaan itsenäisyysjuhliin.



” Kirkossa tulee luottaa viranomaisten ratkaisuihin siitä, kuka saa jäädä ja kenen täytyy lähteä.

Luak ja Ngouth ovat asuneet Suomessa toistakymmentä vuotta. He pakenivat Sudanin sisällissotaa Libanoniin, josta he valikoituivat YK:n pakolaisjärjestön kautta kiintiöpakolaisina Kajaaniin.

Heidän kolme poikaansa ovat syntyneet Suomessa. Mamu-roolin kantaminen välillä kylläs-



Aarne Ormio

Theresa Ngouth ja Samuel Luak toivovat, että kristityt kertoisivat Jeesuksesta rohkeasti arkensa keskellä.

tyttöä heitä. Yksi pojista kysyi kerran äidiltään täytyykö heidän olla koko elämänsä maahanmuuttajia.

”Maahanmuuttajaidentiteetti on välivaihe. Tarkoitus on, että identiteetille tulee uusia määritteleviä tekijöitä”, Samuel Luak muistuttaa.

Theresa Ngouth pitää ennakkoluulojen murtamista tärkeänä osana lastenohjaajan työtään.

”Alussa joillakin lapsilla ja heidän vanhemmiltaan on ennakkoluuloja, he saattavat esimerkiksi kävellä ohitseni. Mutta jää sulaa aina.”

Ennakkoluulojen kanssa työskentely on henkisesti kuormittavaa. Sen palkkana on ilo, joka

syntyy kun suhteet vähitellen lämpiävät. Suomessa esiintyvä rasismi ei Ngouthin mielestään ole suuri ongelma, koska se ei ole valtaapitävien hyväksymää eikä ylläpitämää. Toisin oli hänen kotimaassaan Sudanissa, jossa hän edusti julkisesti halveksittua uskontoa ja heimoa.

Pappeja tupakalla

Suomeen muutettuaan Samuel Luak koki kirkossa kulttuurishokin. ”Osallistuin luterilaisten teologioiden kokoukseen. Tauolla monta pappia kävi polttamassa tupakkaa virkapuvussa. Sellaista en



Samuel Luakin arkisto

Presidentti kutsui vuoden pakolaisnaisen puolisoineen itsenäisyyspäivän juhliin.

ollut nähnyt koskaan aikaisemmin.”

Luakin mukaan monet sudanilaiset kokevat Jumalan kutsuneen heidät Suomeen lähetystyöhön. Hän toivoo, että seurakunta voisi olla mahdollisimman monelle kuin perhe, lämmin ja tärkeä.

Pariskunta toivoo, että kirkossa puhuttaisiin Jeesuksesta rohkeasti. ”Rohkea usko tulee luottamuksesta Jumalan lupauksiin. Raamattu vakuuttaa, että Jumala johdattaa ja auttaa. Kun minulle tapahtuu jotakin hyvää, kerron siitä toisille. Miksi en siis kertoisi myös Jumalan armosta Jeesuksesta?” Ngouth kannustaa.

Luakin perheen oma jumalanpalvelusyhteisö on löytynyt Helsingin kansainvälisestä seurakunnasta (IEC). Lisäksi he osallistuvat säännöllisesti sudanilaisten rukouspiiriin.

” Monet sudanilaiset kokevat Jumalan kutsuneen heidät Suomeen lähetystyöhön.

”Luota viranomaisiin”

Pakolaisvirtojen koettellessa Eurooppaa Ngouth toivoo täkäläisten muistavan Jeesuksen opetukset: ”Kun annamme ruokaa ja vaatteita niitä tarvitseville, teemme sen Jumalalle. Jos joku sanoo, että hän rakastaa Jumalaa, mutta ei auta veljeään, hän valehtelee”, Theresa Ngouth lainaa Ensimmäistä Johanneksen kirjettä.

Evankeliumin julistamista maahanmuuttajille ei pariskunnan mielestä tarvitse pelätä. ”Lähetystyön mahdollisuus on nyt ihan lähellä, eikä se tarkoita pakottamista.”

Luakin mielestä kirkossa tulee luottaa viranomaisten ratkaisuihin siitä, kuka saa jäädä ja kenen täytyy lähteä. Jokaisella on oma tarinansa, eikä maahanmuuttajiin voi suhtautua yhtenä joukkona.

Mukaan suunnitteluun

Kirkossa maahanmuuttajat ovat usein ”kohderyhmä”, vähän niin kuin lapset, vanhukset tai vammaiset. Theresa Ngouth toivoo, että kaikkialla, minne toivotaan mukaan maahanmuuttajia, heitä olisi mukana myös suunnittelussa.

”On erilaista puhua asiasta, josta on omakohtainen kokemus.” Maahanmuuttajia tarvitaan kirkossa Ngouthin mielestä sekä vapaaehtoisina että palkattuina. Hän tietää omasta kokemuksesta, että yhteisöön kuuluminen ja siinä palveleminen voi tuoda valtavan ilon vaikeaan elämäntilanteeseen.

”Ei ketään pidä kuitenkaan ottaa töihin sen vuoksi, että hän on maahanmuuttaja. Jos hän on hyvin koulutettu ja tehtävään sopiva ammattilainen, sitten hänet kannattaa palkata”, Samuel Luak täydentää.

Danielle Miettinen



Henri Kirkanen

Kirkkoherra Jouni Lehikoinen (vas.) jonottaa kahvia pakolaisten ruokailussa.

”He tulevat kirkkoon mielellään”

Jalkapallo-otteluissa he kannustavat FC Interiä kovemmin kuin fanikatso-mo. Messussa heitä on tullut siunattaviksi kymmeniä. Turun Mikaelinseurakunnan kirkkoherra Jouni Lehikoinen kertoo seurakuntansa arjesta turvapaikanhakijoiden kanssa. Kielteisiin päätöksiin on varauduttu perustamalla toimintatiimi.

ALOITIMME TURUN Mikaelinseurakunnassa turvapaikkatyön vuonna 2007. Avun tarpeessa olevia turvapaikanhakijoita on ollut muutamia kymmeniä. Kansalaisuudeltaan he ovat olleet iranilaisia, afgaaneja, irakilaisia, kongolaisia, albaaneja, serbejä, ukrainalaisia ja venäläisiä. Onpa joukossa ollut yksi yhdysvaltalainenkin.

Olemme auttaneet perheitä, yksinhuoltajia lapsineen, yksinäisiä miehiä ja naisia – jopa vanhuksia. Taustaltaan suurin osa heistä on muslimeja, mutta joukossa on ollut myös kristittyjä. Joillekin olemme onnistuneet saamaan oleskeluluvan, toisille emme.



Jouni Lehikoinen vaihtaa mielellään kuulumisia turvapaikanhakijoiden kanssa.

Viime vuonna alkanut pakolaistulva toi uudenlaiset haasteet. Siihen ei kerta kaikkiaan osattu varautua. Maahanmuuttovirasto tosin osasi ennakoida tulevaa. Vuonna 2008 maahanmuuttoviraston ja kirkon yhteiseminaarissa kerrottiin, että suuri hyökyaalto on tulossa.

Seurakunnat ovat olleet liikkeellä ensimmäisten auttajien joukossa, ja ihmisten auttamishalu on yllättänyt. Apua on annettu jopa yli tarpeenkin. Varastoissa on vaatteita ja leluja yllin kyllin. SPR on viestittänyt, ettei keräyksiä ole nyt tarpeen järjestää.

” Tulijoita leirille olisi ollut paljon enemmän kuin pystyimme ottamaan mukaan.

Vaatejakelua pankin tiloissa

Kun Turussa vielä pohdittiin erilaisten työpöytien ääressä, miten seurakuntien tulisi reagoida pakolaistulvaan, oli seurakunnallamme mahdollisuus irrottaa heti yksi työntekijä auttamistyöhön. Seurakuntamme alueella toimiva vastaanottokeskus otti avun ilomielin vastaan.

” FC Interin jalkapallo-otteluissa he ovat pitäneet enemmän meteliä kuin fanikatsomo.

Turvapaikanhakijoiden kohtaaminen teen ja pienen purtavan kanssa auttoi suuresti. Vapaaehtoiset tulivat työn tueksi. Saimme myös järjestettyä vaatejakelun seurakuntamme kahvilan kautta, ja pankki antoi tätä tarkoitusta varten ilmaiseksi käyttöömme liikehuoneiston. Vaatejakelussa kävi viikoittain 200–300 turvapaikanhakijaa. Alkuvaiheessa järjestimme parin viikon ajan ruokailua lähellä sijaitsevan hätämajoituspaikan asukkaille.

Yhteistyössä naapuriseurakunnan kanssa järjestimme turvapaikanhakijoille kaksi leiripäivää seurakuntien leirikeskuksessa. Tulijoita olisi ollut paljon enemmän kuin pystyimme ottamaan mukaan.

Kutsuvieraina jääkiekko-otteluun

Saimme tutustua moneen ihmiskohtaloon ja turvapaikanhakijoiden erilaisiin taustoihin. Heidän joukossaan on korkeasti koulutettuja yliopisto-

opettajia, valtion virkamiehiä, kauppiaita ja poliiseja. Jotkut heistä osaavat vähän englantia, toiset pelkästään arabiaa. Musiikki on osoittautunut yhteiseksi kieleksi, joka tempaa koko porukan mukaansa.

Turvapaikanhakijat ovat olleet mukana turkulaisen FC Interin jalkapallo-otteluissa innokkaina ja äänekkäinä kannattajina. He ovat pitäneet enemmän meteliä kuin fanikatsomo. Aivan uusi elämys heille oli osallistuminen TPS:n jääkiekkootteluun kutsuvieraina. No, kiekkokaukalossa itse peliä suurempi elämys taisi olla taustamusiikki. Urheiluseurat ovat olleet hyviä yhteistyökumppaneita, kun turvapaikanhakijoille on järjestetty mielekästä toimintaa.

Tulkki on tarpeen

Yllättävää on koko ajan ollut se, että turvapaikanhakijat ovat tulleet kirkossa järjestettäviin tilaisuuksiin mielellään. Mikkelinpäivän messussa yli 50 turvapaikanhakijaa tuli alttarille siunattaviksi. Monet heistä olivat elämässään ensi kertaa kirkossa.

Diakoniatyöntekijämme opasti heitä hienovaraisesti, miten kirkossa käyttäydytään. Seurakunnassa on tällä hetkellä työharjoittelussa arabiankielinen tulkki, joka on taustaltaan katolinen kristitty. Tämä mahdollistaa tilaisuuksien tulkaamisen turvapaikanhakijoiden omalle kielelle.

Syksyn mittaan he ovat osallistuneet säännöllisesti messuihin ja konsertteihin. Erään pastorumme järjestämiin teiltoihin heitä osallistuu säännöllisesti satakunta. Pariisin terrori-iskujen jälkeen pidimme muistoillan, johon osallistui toista sataa turvapaikanhakijaa. He sytyttivät kynttilät uhrien muistolle ja tekivät kynttilöistä kaksi sanaa: ”Paris” ja ”Iraq”.

Haravan varteen

Tilanne, jonka keskellä nyt elämme, ei vaikuta ohimenevältä ilmiöltä. On hyvä varautua kauan kestävään työhön, jota tarvitaan jopa vuosia. Kun ensi aalto on takana, on hyvä kehittää vakiintuneempia toimintamuotoja.

Turvapaikanhakijat tulevat hyvin mielellään myös itse tekemään jotakin käytännöllistä. He ovat mielellään käytettävissä vaikka hautausmaan haravointitalkoissa, ruuanlaitossa ja jopa kirkon



Messussa yli 50 turvapaikanhakijaa tuli alttarille siunattaviksi. Monet heistä olivat ensi kertaa kirkossa.

siivoamisessa. Viikoittainen ”olohuone” on ollut hyvä paikka turvapaikanhakijoiden ja seurakuntalaisten kohtaamiseen.

Yhteistyö SPR:n, muiden seurakuntien ja toimijoiden kanssa on tarpeellista. Olemme kokeneet tärkeiksi kerran kuukaudessa järjestettävät tapaamiset turvapaikanhakijoiden auttamistöhön osallistuvien tahojen kanssa. On hyvä luoda myös yhteydet ulkomaalaispoliisiin ja maahanmuuttoviranomaisiin.

Seurakunta toteuttaa tehtävänsä turvapaikanhakijoiden parissa olemalla reilusti kristillinen seurakunta. Uskonnosta puhuminen heidän kanssaan on helppoa, jopa suotavaa. Käännäytäminen sen sijaan on maahanmuuttoviraston tehtävä.

Rippikouluryhmiä ja kasteita

Kaikesta huolimatta turvapaikanhakijoilta tulee pyyntöjä kääntyä kristityiksi. Se on kirkolle haaste ja mahdollisuus. Saamme toivottaa heidät tervetulleeksi kristillisen kirkon jäseniksi. Seurakunnassamme on tälläkin hetkellä turvapaikanhakijoiden rippikouluryhmä. Teemme alusta alkaen selväksi, että kristityksi kääntyminen ei auta heitä turvapaikkaprosessissa.

Olemme aivan pian uuden tilanteen edessä, kun ensimmäiset kielteiset turvapaikkapäätökset tulevat. Toimintaympäristön muuttuminen edellyttää seurakunnilta erilaisiin avustustilanteisiin varautumista. Siksi on välttämätöntä, että seurakunnat tekevät valmiussuunnitelman myös turvapaikanhakijoiden ja oleskelulupien kanssa kamppailevien tukemiseksi. Toimintatiimin muodostaminen tulevien tilanteiden varalta on ajankohtainen asia.

Työ maahanmuuttajien parissa on suuri mahdollisuus – sittenkin. Ihmisten auttaminen on kirkon perustehtävä, joka antaa aina enemmän kuin ottaa.

Jouni Lehikoinen

Kirkkoturva antaa lisäaikaa

Seurakunta ei voi vaikuttaa turvapaikkapäätökseen suoraan, mutta se voi kirkkoturvan avulla hankkia lisäaikaa tapauksen käsittelyyn.

LÄHI-IDÄN KONFLIKTIT ja sekasorto ovat yksi aikamme vaikeimmista humanitaarisista kriiseistä. Lisääntynyt maahanmuutto haastaa Euroopan valtiot ja kirkot avaamaan ovensa turvaa hakeville siirtolaisille. Kirkkoturva on yksi toimista, joilla seurakunnat ovat tukeneet hädässä olevia: siinä seurakunta ottaa suojiinsa epävakaa statuksella olevan siirtolaisen.

Kirkkoturvatapaukset nousevat maahanmuuttopolitiikan katvealueilta tilanteista, joissa Suomesta turvaa hakenut siirtolainen on vaarassa joutua käännytetyksi epäoikeudenmukaisesti tai epäinhimillisesti.

Toisinaan turvapaikanhakijan turvapaikkahakemuksessa voi olla puutteita tai virheitä, jotka voivat koitua turvaa hakeneelle kohtalokkaiksi. Kirkkoturvatilanteet voivat nousta myös esimerkiksi ongelmatilanteista pakolaisten perheenyhdistämissä.

Kristusta kohtaamassa

Kirkkoturva on osa kirkon diakoniatyötä. Sen teologinen perusta nojaa lähimmäisenrakkauteen sekä itse Kristuksen kohtaamiseen vähäosaisimpien kautta (Matt. 25:35).

Käytännön historiallinen tausta on Raamatussa mainituissa turvakaupungeissa (4. Moos. 35:9–). Taustalla on ollut myös ajatus kirkon olemuksesta pyhänä tilana, jonka fyysinen koskemattomuus on loukkaamaton.

Kirkkoturva tunnetaan useissa länsimaissa. Esimerkiksi Saksan ja Yhdysvaltojen kirkkoturvaliikkeet ovat laajoja ja ne ovat saaneet kansalaisyhteiskunnan vahvan tuen.

Kirkoilla on ollut myös merkittävä rooli siirtolaisten oikeuksien esille nostamisessa ja inhimillisen äänen tuomisessa maahanmuuttokeskusteluun.

Kaikissa maissa kirkkoturva ei ole kuitenkaan saanut järjestäytyntä muotoa. Käytännön muotoutumiseen ja sen hyväksymiseen julkisessa keskustelussa vaikuttavat muun muassa maantieteellinen sijainti, kirkkojen suhde valtioon sekä yleinen poliittinen ilmapiiri.

Nykyaikainen kirkkoturva ei ole rajoittunut kristillisiin yhteisöihin, vaan käytäntö tunnetaan myös islamissa ja juutalaisuudessa.

Oikeusjärjestysten täydentäjä

Kysymykseen kirkkoturvan suhteesta valtiovaltaan liittyy käytännön lainvaltaisuus. Kansallisen lain näkökulmasta käytäntö näyttäytyy aluksi kansalaistottelemattomuutena tai lain harmaalla alueella toimimisena, mutta kysymys on tosiasiaa moniulotteisempi. Kirkko ei voi asettua ylemmän moraalien kantajaksi suhteessa valtioon.

Se voi kuitenkin vaatia oikeuden toteutumista tilanteissa, jotka ovat yksilöiden kannalta inhimillisesti kestäättömiä.

Filosofi **Hannah Arendtin** ajatus ihmisoikeuksista ”oikeutena oikeuksiin” heijastaa myös kirkkoturvan perimmäistä pyrkimystä: sen huomioimista, että lainkäytön keskiössä on persoonallinen ihminen.

Kirkkoturva voidaan siis ymmärtää paitsi kansalaistottelemattomuutena, myös kansallisen ja kansainvälisen oikeusjärjestysten täydentäjänä.



Kirkko ei voi asettua ylemmän
moraalin kantajaksi suhteessa
valtioon.

Seurakunnan väliintulon myötä käännytyksiä on voitu estää ja kielteisiä turvapaikkapäätöksiä on saatu muutettua myönteisiksi. Seurakunta ei kuitenkaan voi vaikuttaa turvapaikkapäätökseen suoraan, vaan se voi ainoastaan tarjota lisäaikaa tapauksen käsittelyyn.

Mahdollisuus uskontodialogiin

Hakijan uskonnollisen vakaumuksen ei tule vaikuttaa turvapaikkaprosessiin eikä myöskään kirkkoturvapäätökseen. Muutoin suomalainen turvapaikkajärjestelmä on ainoastaan sen vainon tai syrjinnän jatkumo, jota Suomeen tulleet ovat mahdollisesti alun perin paenneet.

Kirkkoturvatilanteet ovat lähes poikkeuksetta eri uskonto- tai kirkkokuntien välisiä, minkä vuoksi kirkkoturva toimii myös tilana ekumenialle ja uskontodialogille.

Tätä tilaa ei kuitenkaan voi pitää neutraalina, koska avuntarjoaja on aina myös vallankäyttäjän asemassa riippumatta siitä, tiedostetaanko vallankäyttöä.

Kirkkoturvaan voi liittyä lähetys ja varsinkin todistus, mutta sen päämääränä ei voi olla turvatun kääntyminen kristityksi.

Seurakunta voi ennemmin julistaa evankeliumia äänettömästi omalla toiminnallaan – vaalimalla lähimmäisenrakkautta kunnioittaen samanaikaisesti turvatun vapautta, itsemääräämisoikeutta ja uskontoa.

Talvikki Ahonen

Itä-Suomen yliopiston yhteiskuntapolitiikan nuorempi tutkija, joka tekee väitöskirjaa suomalaisesta kirkkoturvaliikkeestä.



Kirkkoturvan päivitetty ohjeet seurakunnille löytyvät osoitteesta sakasti.evl.fi/sakasti > seurakuntatyö > monikulttuurisuus. Ohjeiden kansikuvaksi on valittu 500-luvulla maalattu koptilainen ikoni Kristus ja Pyhä Menas. Menas ja Vapahtaja kulkevat rinnakkain ja Kristuksen käsi on Menaksen olkapäällä. Ele osoittaa, että Kristus ottaa kantaakseen taakat, jotka painavat ystävää.



Pakolaiset pyrkivät turvaan Ukrainan ja Serbian rajalla viime syksynä.

Ville Rätty

Kenkiä ja konfliktinratkaisua

Kun pakolaisen jalvoja palelee, Kirkon Ulkomaanapu hankkii hänelle lämpimät kengät. Vähintään yhtä tärkeää on ratkaista konflikteja, joiden vuoksi jalat ovat lähteneet liikkeelle. Ulkomaanapu on luonut myös mallin siitä, kuinka turvapaikanhakijat ja suomalaiset voivat kohdata toisiaan.

KIRKON ULKOMAANAPU päätti jo elokuussa ryhtyä auttamaan pakolaisia Euroopassa. Se aloitti keräyksen humanitaarisen avun antamiseksi Unkarissa, Serbiassa ja Kreikassa, joiden kautta suurin osa pakolaisista saapui Eurooppaan.

Seurakuntien vapaaehtoiset lähtivät liikkeelle keräyslippaiden kanssa niin suurin joukoin, että lippaat loppuivat kesken, ja niitä tilattiin nopeasti lisää.

Lahjoitusten avulla Unkarissa jaettiin syksyllä muun muassa huopia, kuivamuonaa ja hygienia-tarvikkeita. Serbiassa on alkutalven aikana jaettu esimerkiksi satoja takkeja, kenkiä, saappaita ja alusvaatepaketteja.

Ulkomaanapu aloitti lokakuussa myös Suomessa turvapaikanhakijoita tukevan työn yhteis-



Maailmassa on tällä hetkellä yli 60 miljoonaa pakolaista, enemmän kuin koskaan ennen.

työssä Espoossa ja Vantaalla vastaanottokeskuksia ylläpitävän yrityksen kanssa.

Paikalliset verkostot tueksi

Kuuden kuukauden pilottihankkeen tavoitteena on tiivistää turvapaikanhakijoiden ja paikallisen yhteisön välistä kanssakäymistä, tukea kotoutumista ja arjen sujumista vastaanottokeskuksissa.

”Pakolaiskriisi on synnyttänyt seurakunnissa suuren auttamishalun ja vapaaehtoisverkostoja. Verkostot ovat hyvä esimerkki siitä, kuinka yhteisöt voivat toimia turvapaikanhakijoiden tukena. Paikalliset maahanmuuttajayhteisöt ovat tässä avainasemassa”, sanoo Ulkomaanavun rauhanverkoston päällikkö **Aaro Rytönen**.

Vapaaehtoisten tuki voi olla kielikoulutusta, apua kaupassakäyntiin, tai erilaisia harrastemahdollisuuksia. ”Ulkomaanapu haluaa tuoda Suomeen osaamista, jota sille on kertynyt maailmalla. Meillä on paljon kokemusta erilaisten yhteistyöverkostojen rakentamisesta kehitysmaissa ja kriisialueilla”, Rytönen jatkaa.

Tärkeää on myös luoda tiloja keskustelulle vastaanottokeskusten asukkaiden ja paikallisten asukkaiden välille ja edistää hyvää naapuruutta. Uusien tulokkaiden ja paikallisväestön kohtaaminen ja avoin vuoropuhelu ovat välttämättömiä luottamuksen rakentamiseksi. Kohtaaminen ja myös huolista puhuminen auttaa löytämään ratkaisuja, joiden avulla yhteinen arki sujuu paremmin.

Tavoitteena on luoda toimintamalli, jota on mahdollista myöhemmin hyödyntää sekä muualla Suomessa että Euroopassa.

Suomen luvut pieniä

Suomeen saapui viime vuonna yli 32 000 turvapaikanhakijaa. Suomen luvut ovat kuitenkin pieniä verrattuna Etelä- ja Keski-Euroopan tilanteeseen. Esimerkiksi Serbiaan tuli syksyllä

tuhansia ihmisiä päivittäin. Tilanne Euroopan rajoilla jatkuu vaikeana, ja talvella kylmyys lisäsi avun tarvetta.

”Ihmisille on jaettu talvivaatteita, lämpimiä sukkiä, huopia ja ruokaa. Lisäksi on rakennettu vessoja ja suihkuja. Pakolaisten tilanne muuttuu päivästä toiseen riippuen siitä, miten maat reagoivat”, kertoo humanitaarisen avun asiantuntija **Sonja Hemberg**.

Euroopan pakolaisia tuetaan kolmen sisarjärjestön kautta: Unkarissa Hungarian Interchurch Aidin, Serbiassa Philanthropy ja Kreikassa International Orthodox Christian Charities -järjestön kanssa.

Maailmassa on tällä hetkellä yli 60 miljoonaa pakolaista, enemmän kuin koskaan ennen. Maailman suurimmat pakolaismäärät ovat yhä Lähi-idässä, Aasiassa ja Afrikassa.

Kiinni juurisyyhin

Euroopassa puhutaan paljon pakolaiskriisistä. Kirkon Ulkomaanapu tekee työtä sen hyväksi, että Euroopassa paneuduttaisiin myös pakolaisuuden syihin.

Näihin juurisyyhin ei pystytä löytämään ratkaisuja pelkästään Euroopasta käsin, vaan taustalla vaikuttavat konfliktit ja eriarvoisuudet täytyy ratkaista pakolaisuuden alkumaissa. Tässä niin Euroopan kuin Suomenkin on kannettava kansainvälistä vastuuta.

Ulkomaanapu toimii lähtömaissa ja Euroopassa tukeakseen yhteisöjä kriisin juurisyyden ratkaisussa. Lisäksi se tukee konfliktia paenneita sekä maailmalla että Suomessa. Ulkomaanapu toimii pakolaisten auttamiseksi ja köyhyyden vähentämiseksi. Esimerkiksi Syyriassa ovat alkamassa uudet koulutus- ja toimeentulo-ohjelmat.

Ulla Kärki

Kirkon Ulkomaanavun tiedottaja

Muukalaisten matkassa maailmalla

Kirkko tekee lähetysjärjestöjensä kautta monipuolista pakolais- ja maahanmuuttajatyötä eri puolilla maailmaa.

Teksti Vesa Häkkinen ja Danielle Miettinen
Kartta Elina Tervonen



1 Suomi

Tukea kulttuurien väliseen yhteistyöhön vastaanottokeskuksissa (Ulkomaanapu).

Koulutusta seurakunnille turvapaikanhakijoiden vastaanottamiseen, majoittamiseen ja kotouttamiseen (Lähetysseura).

Linkkilistä erikielisiä kristillisiä radio- ja televisio-ohjelmista, nettisivuista ja sovelluksista (Sansa).

Sastamala

Maahanmuuttajalinja Karkun evankelisella opistolla (Sley).

Helsinki

Maahanmuuttajatyötä Luther-kirkossa (Sley).

Vasa och Närpes

GloriaDeimässor som samlar invandrare och ursprungsfinländare tillsammans (SLEF).

Vasa

Samarbete med Evangeliska folkhögskolan i Vasa som undervisar invandrare (SLEF).

19 Liberia

Ammatillisia kursseja pakolaisleireissä (Ulkomaanapu).

20 Keski-Afrikan tasavalta

10 000 maan sisäisen pakolaisen koulukäynnin mahdollistaminen (Ulkomaanapu).

21 Kongon demokraattinen tasavalta

Ruokaturvan parantamista ja aliravitsemuksen ehkäisyä Masisissa LML:n kanssa (Ulkomaanapu).

22 Angola

Tukea paluumuuttajien kotouttamiseen Moxicon osavaltiossa LML:n kautta (Lähetysseura).

2 Iso-Britannia, Lontoo

Työntekijä bengalinkielisten parissa London City Missionin yhteydessä (Kansanlähetys).

3 Saksa, Berliini

Työntekijä paikallisen luterilaisen pakolaisjärjestön yhteydessä (Kylväjä).
Työntekijä seurakuntatyössä keskiaasialaisten pakolaisten parissa (Kansanlähetys).

Saksa, Mannheim

Työntekijöitä turkkilaisten parissa luterilaisen seurakunnan työyhteydessä (Kansanlähetys).

4 Ranska, Marseille

Tukea Diakoniakeskus Marhaballe maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden kotouttamiseen (Lähetysseura).

23 Sudan

Tukea kirkon työntekijöille, jotka ovat joutuneet pakolaisiksi ja jatkavat työtään leireissä (Sley).

24 Etelä-Sudan

Ruoka- ja viljelyavustuksia sekä maanviljelyskoulutusta maan sisäisille pakolaisille sekä paluumuuttajalasten koulutusta ja toimeentulotukea (Ulkomaanapu).

Tukea kirkon työntekijöille, jotka ovat joutuneet pakolaisiksi ja jatkavat työtään leireissä, sekä aineellista apua pakolaisille paikallisen luterilaisen kirkon kautta (Sley).



5 Venäjä, Viipuri

Tukea paperittomille maahanmuuttajaperheille Inkerin kirkon yhteydessä toimivan Dikoni-säätiön kautta (Lähetysseura).

6 Ukraina

Hätäapua taisteluju paenneille Venäjän ortodoksikirkon ja Unkarin kirkon ulkomaanavun kautta. (Ulkomaanapu).

7 Unkari

Apua pakolaisille Hungarian Interchurch Aid -järjestön kautta (Ulkomaanapu).

8 Serbia

Tukea Serbiaan saapuneille pakolaisille Philanthropy-järjestön kautta (Ulkomaanapu).

9 Kreikka**Ateena**

Työntekijöitä pakolaisten parissa kreikkalaisen Heria Voithias -järjestön yhteydessä (Kansanlähetyt ja Kylväjä).

Kos, Chios, Samos

Perustarvikkeita ja saniteettitiloja pakolaisille International Orthodox Christian Charities -järjestön kautta (Ulkomaanapu)

14 Kuwait, Bahrain, Arabiemiraatit, Oman

Tukea maahanmuuttajille Persianlahden Pipliaseuran kautta (Pipliaseura). Ääniraamattuja 20 kielellä ja koulutusta maahanmuuttajaseurakunnille (Pipliaseura). 20 kielellä lukutaidottomille ja heikkolukutaitoisille noin 20 kielellä.

Kuwait

Lukutaitotyötä egyptiläisten vierastyöläisten parissa (Pipliaseura).

25 Uganda

Ammatillista koulutusta ja toimeentuloa pakolaisnuorille Rwamwanjassa (Ulkomaanapu). Tukea vammaisten eteläsudanilaisten lasten koulunkäyntiin Adjumanissa (Ulkomaanapu).

26 Tansania

Tukea Burundin levottomuuksia paenneille ihmisille Tanganyika Christian Refugee Cervice -järjestön kautta (Lähetysseura).

27 Kenia

Aineellista tukea Dadaabin pakolaisleirissä asuville paikallisen luterilaisen seurakunnan kautta (Sley).

28 Etiopia

Tukea Etelä-Sudanin pakolaisille Leitchuorin leirillä LML:n kautta (Lähetysseura). Aineellista tukea pakolaisille Gambellan alueella paikallisen luterilaisen kirkon kautta (Sley).

29 Somalia

Somalimaan palaavia evakkoja tuetaan raha-avustuksilla Candlelight for Health, Education and Environment -järjestön kanssa (Ulkomaanapu).

Lähi-itä

Tukea satelliittitelevisio SAT-7:lle, joka opettaa pakolaislapsille arabiaa, englantia ja matematiikkaa sekä välittää heidän elämänsä iloa ja evankeliumia (Sansa).

10 Syyria

Tukea nuorten radio-ohjelman tekemiseen Trans World Radion kautta (Sansa).

11 Israel ja Palestiina

Tukea työlainsäädännön parantamiseksi thaimaalaisille KavLaoved-järjestön kautta (Lähetysseura).

Jerusalem

Maahanmuuttajien jumalanpalveluksia Shalhevetjah-keskuksessa (Lähetysseura).

12 Irak, Erbil

Raamattuja ja elämisen perustarvikkeita pakolaisille Irakin Pipliaseuran kautta (Pipliaseura).

Irak

Tukea maan sisäisille pakolaisille LML:n kautta (Lähetysseura).

13 Jordania

Raamattuja, lastenraamattuja ja elämisen perustarvikkeita pakolaisille Jordanian Pipliaseuran kautta (Pipliaseura). Perusopetusta, ammatillista koulutusta ja psykososiaalista tukea nuorille syyrialaispakolaisille (Ulkomaanapu).

15 Myanmar

Tukea maan sisäisille pakolaisille 22 leirisessä Lashion alueella yhteistyössä paikallisen Metta-järjestön kanssa (Ulkomaanapu).

16 Hongkong

Tukea maahanmuuttajia palvelevalle englanninkieliselle seurakunnalle, joka toimii Hongkongin luterilaisen kirkon yhteydessä (Lähetysseura).

17 Taiwan

Työntekijöitä kaakkoisaasialaisten vierastyöläisten ja taiwanilaisten kanssa avioituneiden naisten parissa (Lähetysseura).

18 Singapore

Tukea thaimaalaisille maahanmuuttajille Thai Good News Centre -keskuksen kautta (Lähetysseura).





Ateenassa tarvitaan auttavia käsiä

Ateenassa turvaa etsivät ihmiset löytävät apua Heria Voithias -järjestön pakolaiskeskuksesta, joka toimii kaupungin keskustassa.

LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄN työntekijät **Mikko** ja **Liisa Puhalainen** työskentelevät kreikkalaisen Heria Voithias -järjestön (Auttavat kädet) toimintakeskuksessa Ateenassa. Järjestön työ tavoittaa viikoittain satoja pakolaisia. Keskuksessa pakolaisille on tarjolla ruokaa, vaatteita ja mielekkäitä aktiviteetteja.

”Moni sanoo, että tänne on kiva tulla. Täällä kohdataan ihminen ihmisenä, eikä vain avun kohteena, jolle työnnetään papulautanen käteen”, Liisa Puhalainen kertoo.

Keskuksessa on eri viikonpäiville eri teemat. Yhtenä päivänä on perhepäivä ja toisena naisten suihkupäivä. Monelle tulijalle on tärkeää, että keskuksessa voi jutella omalla kielellä.

Kaikkeen toimintaan liittyy kristillinen todistus. Sanaton todistus ja rakkauden teot herättävät kiinnostusta monessa. Halukkaat jäävät myös kuuntelemaan raamatunkertomuksia.

”Ihmiset iloitsevat saadessaan hetken keitaan: ystäviä, vatsantäytettä, lapsille leikkejä, lämmintä vettä ja siistin vessan. Monesti he saavat myös tärkeitä elämän eväitä, usein ensimmäistä kertaa selkeästi kuultuna”, Puhalaiset sanovat.

Pyttyjä ja perunoita

Puhalaisten työ on monipuolista vaatejakelun organisoinnista ruuanlaittoon ja säestämisestä lukemisen opettamiseen.

”Vaatii tietysti luovimista, kun me kaikki teemme vähän kaikkea. Tarpeen mukaan kuuraamme vessanpyttyjä ja kuorimme perunoita, että saadaan päivä pakettiin. Koskaan ei tiedä ihan tarkkaan, minkälaisista hommista kunakin päivänä itsensä löytää”, Liisa Puhalainen sanoo.

Hän saa kuitenkin keskittyä melko paljon omaan alaansa, lasten kanssa touhuamiseen ja heidän opettamiseensa.

Työtehtäviä pyritään jakamaan taitojen ja vahvuuksien mukaan. Ne, joilla on yhteinen kieli pakolaisten kanssa, voivat viettää paljon aikaa heidän kanssaan. Sellainen, joka työskentelee mieluummin yksikseen, saa esimerkiksi lajitella vaatteita.



SEKL:n arkisto



Kaarina Sipari

Aineellisen avun lisäksi Heria Voithias -keskus tarjoaa hengen ravintoa.

Kreikkaan saapui viime vuonna yli 800 000 pakolaista. Osa heistä odottaa edelleen Ateenassa parempaa huomista.

Liisa ja Mikko Puhalainen ovat kiitollisia pakolaiskeskuksen hiljattain remontoidusta keittiöstä, jossa tarjottavaa syntyy kätevästi isollekin joukolle. Taustalla Kansanlähetyksen työntekijä Vesa Sipari.



Täällä kohdataan ihminen ihmisenä, eikä vain avun kohteena, jolle työnnetään papulautanen käteen.

Puistoihin ja stadioneille

Aikaisemmin pakolaiset jäivät pitkiksi ajoiksi Ateenaan, ja samat ihmiset kävivät toimintakeskuksessa jopa monta vuotta. Viime vuonna EU:n pakolaispolitiikka muuttui, ja nykyisin pakolaiset jatkavat matkaansa nopeammin rajojen yli pohjoiseen. Niinpä Ateenassa pakolaisten parissa tehtävä työkin muuttuu.

”Koko ajan rukoilemme ja mietimme, miten tätä kannattaa tehdä. Syksyllä menimme enemmän ihmisten pariin puistoihin ja stadioneille, missä he yöpyivät, ja pyysimme heitä tulemaan tänne”, Liisa Puhalainen kertoo.

Viime syksynä keskus oli ääriään myöten täynnä, ja tulijoiden määrää piti rajoittaa. ”On aivan erilaista suunnitella toimintaa kuukausia maassa olleelle vakiväelle kuin sille kasvavalle joukolle, joka on juuri saapunut väsyneenä kaupunkiin ja aikoo yhtä nopeasti maasta pois”, Mikko ja Liisa Puhalainen kuvailevat.

Heidän on yhä useammin etsittävä keskuksen nurkista lepopaikka täysin uupuneille pakolaisille. Nämä ovat matkustaneet useita viikkoja läpi vaarojen ja vaikeuksien nukkumatta kertaakaan oikealla patjalla tai käymättä suihkussa.

Naapuri kylään

Liisa Puhalainen rohkaisee suomalaisia kohtaamaan maahanmuuttajia ennakkoluulottomasti. ”Ihmisissä on yllättävän paljon samanlaisuutta ovatta he sitten mistä maasta tahansa. Kaikki kaipaavat ystävyyttä, rakkautta ja hyväksyntää.”

Kaikkialla maailmassa vanhempia yhdistää se, että heidän lapsensa ovat heille tärkeitä. ”He iloitsivat siitä, että joku leikkii heidän lastensa kanssa tai auttaa löytämään tekemistä uudella alueella.”

Vieraanvaraisuudella on erityisen suuri merkitys muslimeille. Heille on kunnia-asia kestitä naapureita, ja vähistäkin varoista tarjotaan isot ateriat. Ehkäpä suomalaisetkin voisivat ojentaa käteensä.

”Jos lähitöllä asuu muualta muuttanut, mieti voisitko kerran kutsua tuon uuden naapurin teelle. Ei siinä paljon tarvitse osata sanoa. Jos pöydässä on vähän keksiiä ja teetä, tilanne puhuu puolestaan. Vieraanvaraisuus kertoo välittämisestä ja rakkaudesta”, Puhalaiset muistuttavat.

Elina Tervonen

Kaikki meni uusiksi Berliinissä

Pienessä luterilaisessa seurakunnassa Berliinissä on kastettu satoja maahanmuuttajia. Suurin osa heistä on shiimuslimeita Keski-Aasiasta, kirjoittaa Kansanlähetyksen aluekoordinaattori Juhani Koivisto.

SAKSAN PÄÄKAUPUNKI Berliini sijaitsee keskellä Eurooppaa. Se on ollut suurten tapahtumien näyttämönä, kun maanosamme historiaa on kirjoitettu. Berliini ei ole asukasluvultaan läheskään Euroopan suurimpia kaupunkeja, esimerkiksi Lontoo on kaksi kertaa suurempi. Saksan

mittakaavassa se on kuitenkin todellinen suurkaupunki.

Saksa on viimeisten vuosien aikana ottanut vastaan maahanmuuttajien aaltoja, jotka ovat rantautuneet Berliiniin. Yksi näistä oli venäläisten maahanmuutto 1990-luvulta lähtien. Esimerkiksi juutalaisten määrä kaupungissa ja koko Saksassa on noussut merkittävästi.

”

Tulokkaat kokevat liturgian juhlallisena ja pyhänä.



Luterilainen Pyhän Kolminaisuuden seurakunta Berliinissä on saanut laajaa mediajulkisuutta myös ulkomailla islamista kristinuskoon kääntyneiden suuren määrän vuoksi.



Juhani Koivisto

Pastori Gottfried Martensin mielestä pakolaiset ovat Jumalan lahja.

Viimeisin muuttoaalto saapui persialaisen kulttuurin alueelta Iranista, Irakista ja Afganistanista.

Tavoitteena kasvu kristittyinä

Pienen berliiniläiseen itsenäiseen luterilaiseen seurakuntaan (Selbständige Evangelisch-Lutherische Kirche) on liittynyt kasteen kautta satoja maahanmuuttajia.

Seurakunta haluaa kohdata myös maahanmuuttajien hengelliset tarpeet, tähtäyspisteenä on kaste ja seurakunnan jäsenenä kasvaminen.

Tämä on poikkeuksellista, koska varsin moni seurakunnan uusista jäsenistä on entinen muslimi. Onko tämä turvapaikan hakemiseen liittyvä ilmiö vai syvää hengellistä etsintää, jota nykyisin esiintyy runsaasti islamilaisessa maailmassa? Kysymyksiä riittää, mutta pieni seurakunta on niiden keskellä osannut ottaa kaiken aikaa vastaan maahanmuuttajia.

Traditio ei ole este

Seurakunta edustaa vanhaa luterilaista traditiota, jonka keskiössä on jumalanpalvelus kristikunnan perinteisessä muodossa. Tämä ei näytä olevan mikään este, päinvastoin. Lähi-idästä kotoisin olevat kirkkovieraat kokevat liturgisuuden osana kirkon pyhyiden ilmausta. Tulokkaat kokevat liturgian juhlallisena ja pyhänä.

Monia maahanmuuttajia ei vielä ole kastettu. Jumalanpalveluksessa heidät siunataan merkinä heidän halustaan kääntyä Kristuksen puoleen ja

tulla kastetuksi. Moni on iloinnut uudeltaisesta vapaudesta uskoa Jumalaan. Tulijat tekevät usein jyrkän eron entisen ja nykyisen välillä.

Keskeistä on evankeliumin sanan pitäminen esillä lyhentämättömänä. Seurakunta antaa myös diakonista apua, vaikka pienen yhteisön mahdollisuudet ovat rajalliset.

Uusi seurakunta suunnitteilla

Kaksi vuotta sitten etsimme Kansanlähetyksessä uutta työtehtävää Keski-Aasiasta palanneelle työntekijällemme **Tarja Ikäheimoselle**. Työ löytyi tämän berliiniläisen seurakunnan yhteydestä. Ikäheimonen taitaa maahanmuuttajien äidinkieltä. Hän auttaa seurakuntaan tulleita kristillisen uskon perusopetuksessa, kuuntelee heidän kysymyksiään ja vierailee heidän kodeissaan.

Maahanmuuttajien määrä on niin suuri, että työtä on enemmän kuin pystytään tekemään. Berliinissä pohditaan parhaillaan toisen seurakunnan perustamista.

Maahanmuuttajat ovat paikalla enimmäkseen viikonloppuisin ja iltaisin, joten työtä ei tehdä tavallisten työaikojen rajoissa. Työ vaatii suurta joustavuutta ja omistautumista, joita seurakunnan pastorilla **Gottfried Martensilla** on ollut paljon.

Suurin osa shiioja

Seurakuntaan päätyvät maahanmuuttajat ovat lähes kaikki taustaltaan islamin shiialaisen perinteen edustajia. Sunneja on heidän joukossaan todella vähän, Tarja Ikäheimonen kertoo.

Monilla on takanaan raskaita kokemuksia ja pakolaisuuden mukanaan tuoma epävarmuus tuo lisää ahdistusta. Kirkossa käymisen vuoksi he ovat lisäksi saaneet uhkauksia maanmiestensä taholta.

Jotkut ovat saaneet turvapaikan, mutta toiset vielä odottavat. Kaikki eivät tule turvapaikkaa saamaan.

Juhani Koivisto

”

Jos emme ymmärrä ihmisten masennusta ja traumoja, vastaanottokeskuksista tulee aikapommi.



”Jos en antaisi anteeksi niille, jotka ovat vahingoittaneet minua, en voisi elää katkeroitumatta”, kidutettu Georges Hourani sanoo.

Eheytyminen sodasta ja kidutuksesta alkoi Suomessa

Hizbollahin sieppaama ja kiduttama toimittaja Georges Hourani tietää, millaisia traumoja turvapaikanhakijoilla voi olla. Vapaa-ajallaan hän toimii tulkkina ja tukena Hennalan vastaanottokeskuksen asukkaille Lahdessa.

UUTISTOIMISTO AL JAZEERAN toimittaja **Georges Hourani** on juuri päättänyt työkokeilun Lahden seurakuntayhtymän viestintätoimistossa. Nykyisin Lahdessa asuva Hourani syntyi vuonna 1974 Libanonissa katoliseen perheeseen. Vuotta myöhemmin Libanonissa alkoi verinen sisällissota, joka päättyi vasta vuonna 1990.

Rintamalinjat muodostuivat muslimien ja kristittyjen välille. Houranin lapsuutta Beirutissa leimasivat sodan raakuudet. Sisällissodassa shiijärjestö Hizbollahin ja Israelin sotilaat otivat yhteen.

Lapsuudenkokemukset innostivat Hourania ryhtymään toimittajaksi. Toimittajan työhön liittyy joskus suuria riskejä. Houranin esimies kuoli Libanonissa pommi-iskussa vuonna 2005. Myös Houranille oli käydä huonosti, kun hänen toimittajaryhmänsä joutui vuonna 2004 Hizbollahin taistelijoiden sieppaamaksi. Häntä kidutettiin ja osa toimittajista tapettiin.

Vaimon mukana Suomeen

Hourani säilyi hengissä ja päätyi lopulta Kyprokselle, jossa hän tapasi tulevan suomalaisen vaimonsa. Lyhyen Libanonissa vietetyn ajan jälkeen pariskunta muutti Suomeen. Nykyisin Hourani puhuu ymmärrettävästi suomea, mutta kun hän innostuu, hän vaihtaa kielen hetkessä sujuvaksi englanniksi.

Hourani työskentelee vapaaehtoisena Hennalan hätämajoitusyksikössä arabiankielen tulkkina. Tulkattavaa riittää, sillä yksin Lahden Hennalaa on majoitettu yli 600 turvapaikanhakijaa.

Hourani puhuu avoimesti Suomen pakolais-tilanteesta ja sen taustoista. Hän on keskustellut satojen turvapaikanhakijoiden kanssa ja rakentaa kuulemansa perusteella kokonaiskuvaa Suomeen tulleiden ihmisten tilanteesta.

Tulijat ovat usein nuoria miehiä, jotka ovat saapuneet Syyriasta tai Irakista. He ovat syntyneet ja kasvaneet nuoruutensa sodan ja terrorismin keskellä. Tästä syystä heillä on olematon koulutus, ja kokemukset silmittömästä väkivallasta ovat traumatisoineet heitä.

Kaikesta on taisteltava

Monet ovat kokeneet nälkää, kodittomuutta ja nähneet läheistensä murhia. Useiden vanhemmat tai sisarukset on vangittu. Monella Suomeen tulleella ei ole enää omaisia, kotimaata, työtä eikä rahaa. Ennen kaikkea heiltä puuttuu sisäinen rauha. He ovat henkisesti orpoja. He eivät kuulu kenellekään, eikä heillä ole mitään. Kaikesta on taisteltava. He ovat riippuvaisia toisistaan, toisin kuin suomalaiset, jotka voivat halutessaan elää yksinkin. Jos joku onnistuu jossakin, siitä on hyötyä myös muille, koska kaikki jaetaan.

Mitä kirkko voi tässä tilanteessa tehdä? Hourani miettii hetken. ”Kirkko on ainoa paikka, jossa turvapaikanhakijat kokevat olevansa turvassa ja tuntevat sisäistä rauhaa. Kirkko voisi yhdistää suomalaisia kohtaamaan pakolaisvyöryn entistä paremmin. Jos emme ymmärrä vastaanottokeskuksissa olevien ihmisten orpoutta, masennusta ja traumoja, keskuksista tulee meille aikapommi”, Hourani ennustaa.

Siksi on hänen mielestään todella tärkeää, että turvapaikanhakijat saavat hyviä ystäviä ja että heidän hakemuksensa käsitellään nopeasti.

Katkeruus hellitti

Houranin kertoessa omista kokemuksistaan, kidutuksesta ja sodasta, ei voi olla miettimättä,



Georges Hourani on kokenut eheytyvänsä Suomessa, jossa saa elää ilman väkivallan pelkoa. Isän kanssa touhuaa tytär Meea.

” Jumalan rakkaus uudisti minut sisäisesti.

kuinka hän on voinut välttyä katkeruudelta ja kykenee edelleen työskentelemään toimittajana.

”Aika paransi kidutuksesta syntyneet haavat ja katkenneet luut. Olin kuitenkin psyykkisesti rikki siihen asti, kun tulimme puolisoni kanssa Suomeen talvella 2008.”

Suomessa Hourani sai ensimmäistä kertaa kokea, millaista elämä voi olla yhteiskunnassa, jossa ihmiset elävät rauhassa toistensa kanssa.

”Jumalan rakkaus tuli minulle näkyväksi ja se uudisti minut sisäisesti. Nyt haluan elää anteeksiannosta jokaisena päivänä. Jos en antaisi anteeksi niille, jotka ovat vahingoittaneet minua, en voisi elää katkeroitumatta.”

Hourani uskoo psyykensä kuitenkin vaurioituneen pysyvästi. Kun hän esimerkiksi kuulee oven tömähävän kiinni, ääni aiheuttaa hänelle

välttömästi samanlaisen pelkoreaktion, joita hän koki nuorena poikana sodassa Beirutin kaduilla.

Tie sydämeen käy vatsan kautta

Omat kokemukset antavat Houranille hyvän mahdollisuuden lähestyä turvapaikanhakijoita. Hän keskustelee heidän kanssaan kaikesta mahdollisesta – myös kristittyjen Jumalasta ja Jeesuksesta. Miten hän pääsee alkuun?

”Puhun mielelläni politiikasta ja rakastan ruuanlaittoa. Olen hyvä näissä, ja niiden kautta minulle on luontaista lähestyä uusia ihmisiä ja tutustua heihin.”

Lopuksi Hourani hymyilee leveästi, syleilee, kiittää haastattelusta ja pyytää lounaalle. Aterian ääressä hän jatkaa ihmeellistä kertomustaan siitä, kuinka Jumalan on häntä armahtanut ja johdattanut toimittajan tehtävissä.

Kari Eskelinen

”Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista”

Raamattu on täynnä pakolaisia. Ehkä myös Eurooppaa horjuttavien pakolaisvirtojen taustalla on Jumalan salattu suunnitelma, kirjoittaa Ville Auvinen.

RAAMATUSSA PUHUTAAN paljon ihmisistä, jotka ovat joutuneet jättämään kotinsa. Jo ensimmäiset ihmiset Adam ja Eeva karkotettiin paratiisista syntiinlankeemuksen vuoksi. Paratiisin portti suljettiin heidän takanaan. Adamin ja Eevan esikoispoika Kain joutui lähtemään kotimaastaan, koska hän oli tappanut veljensä Abelin.

Israelin kansan kantaisä Abraham – tai silloin vielä Abram – sai Jumalalta erityisen kutsun: ”Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan” (1. Moos. 12:1). Abraham lähti perheväkensä ja palvelijoihensa kanssa matkalle Mesopotamiasta kohti Kanaanin maata.

Koko Israelin kansa vietiin 500-luvulla eKr. kotimaastaan pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan. He elivät vieraan kansan ja uskonnon keskellä ja joutuivat miettimään, miten säilyttää identiteettinsä Jumalan valittuna kansana.

Apostolit puolestaan jättivät kotiseutunsa ja porvarilliset ammattinsa, kun Jumalan valtakun-

nan asia vei heidät julistamaan hyvää sanomaa kaikille kansoille maan ääriin asti. Siirtolaisuutta ja muukalaisuutta on siis Raamatussakin monenlaista.

Ruokaa etsimässä

Kun toiseen maahan lähdettiin nälän vuoksi, suuntana oli usein Egypti, jossa vilja kasvoi hyvin hedelmällisen Niilin ansiosta. Kun luvattua maata kohtasi suuri nälänhätä, myös Abrahamin oli lähdettävä Egyptiin (1. Moos. 11).

Häntä kohdeltiin Egyptissä hyvin. Se johtui tosin siitä, että farao ihastui Abrahamin kauniiseen vaimoon Saaraan. Abraham valehteli, että Saara oli hänen sisarensa.

Pakolaisuus koitui Abrahamille lopulta suureksi siunaukseksi. Hän palasi Egyptistä Kanaaniin rikkaana miehenä, vaikkakin faraon maastaan karkottamana.

Pari sukupolvea myöhemmin nälkä koetteli taas Palestiinaa. Myös Abrahamin pojanpoika Jaakob joutui perheineen suuntamaan Egyptiin. Perheen toiseksi nuorin poika Joosef oli jo mennyt edeltä.

Inhimillisesti katsottuna Joosef joutui Egyptiin veljiensä murhanhimoisen kateellisuuden seurauksena. Toisesta näkökulmasta katsottuna



Perheen toiseksi nuorin poika Joosef oli jo mennyt edeltä.



Joosef päätyi Egyptiin Jumalan johdattamana, jotta valittu kansa pelastuisi.

Joosefin faraolta saaman suosion vuoksi myös Jaakob ja hänen perheensä otettiin suopeasti vastaan. He saivat asuttavakseen hedelmällisen maa-alueen. Israelin kansa kasvoi ja vahvistui, kunnes egyptiläisten asenteet heitä kohtaan muuttuivat vihamielisiksi, ja kansa joutui kovaan orjuuteen.



Tarvitsemme Boasin asennetta sulattamaan katkeruutta ja estämään eristäytymistä.

Orjuus jätti jälkensä

Mooseksen johdolla Israelin kansa pääsi lopulta vapauteen ja sai palata luvattuun maahan, mutta Egyptin orjuus jätti kansaan merkkinsä. Kun valitun kansan keskuudessa myöhemmin asui muukalaisia, israelilaisia muistutettiin: ”Kun maahanne tulee muukalaisia asumaan keskuudessanne, älkää sortako heitä. Kohdelkaa joukossanne asuvia siirtolaisia ikään kuin he olisivat heimolaisianne ja rakastakaa heitä kuin itseänne, sillä te olette

itsekin olleet muukalaisina Egyptissä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne” (3. Moos. 19:33–34).

Kansan kollektiivisessa muistissa oli kokemus muukalaisuudesta ja sorrosta. Tämän tuli saada aikaan empatiaa muukalaisia kohtaan. Käskey rakastaa lähimmäistään kuin itseään ei koskenut vain toista israelilaista vaan myös toisen kansan edustajaa (vertaa 3. Moos. 19:18 ja 33–34).

Paluumuuttajana Betlehemissä

Myös tuomarien aikaan sijoittuva Ruutin kirja kertoo nälänhädästä. Tällä kertaa nälkää lähdettiin pakoon Moabin maahan nykyisen Jordanian alueelle.

Ruutin kirja kertoo yhden suvun tarinan. Eli-melekin perhe oli kotoisin Juudan Betlehemistä, josta he muuttivat Moabiin ja jäivät sinne asumaan. He kotoutuivat niin hyvin, että kaksi poikaa avioitui paikallisten naisten kanssa.

Pian kaikki perheen miehet kuitenkin kuolivat, ja leskirouva Noomi palasi paluumuuttajana takaisin Betleheemiin mukanaan miniänsä Ruut, jonka vuoro oli nyt asua muukalaisena israelilaisten keskellä.

Ruutin kotoutumista auttoi se, että hän halusi sitoutua anoppinsa kansaan ja uskoon: ”Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on



FreeBibleimages

minun Jumalani” (Ruut 1:16). Uudessa kotimaassaan Ruut kohtasi edesmenneen appensa sukulaisen, Boasin, jonka Raamattu kuvaa olleen lempeä ja oikeamielinen.

Ruutin todistus tulevasta aviomiehestään on koskettava: ”Miten sinä voit olla minulle näin hyvä? Kohtelet minua kuin tuttavaa, vaikka olen vierasmaalainen” (Ruut 2:10). Tarvitsemme myös tänään Boasin asennetta sulattamaan katkeruutta ja estämään eristäytymistä.

Myöhemmin Ruut synnytti Boasille Obedin, josta tuli kuningas Daavidin isän isä. Maahanmuuttaja Ruut oli siis Daavidin iso-isoäiti ja samalla Jeesuksen esiäiti. Hänet mainitaan myös Jeesuksen sukuluettelossa, jossa hänen lisäksi viitataan vain neljään muuhun äitiin. He ovat appensa petoksella vietellyt Tamar, portto Rahab, Salomon äiti, jonka kanssa Daavid teki aviorikoksen, sekä Jeesuksen äiti Maria (Matt. 1:5).

Turvapaikka faraan hovista

Raamattu kertoo myös sellaisista, jotka ovat joutuneet henkensä edestä pakenemaan vainoja. Oikeastaan jo Mooses oli vainoa paossa, kahdestikin. Ensimmäinen pakolaisuus ei vinyt maantieteellisesti kovin kauas, mutta kylläkin kulttuurisesti.

” Jumala teki pakolaisesta kuninkaan, jonka nimellä kunnioitettiin Jerusalemiin ratsastanutta Messiasta.

Orjakansaansyntyneen pienen poika, joka olisi faraon käskystä pitänyt tappaa, sai turvapaikan faraon hovissa. Vartuttuaan aikuiseksi Mooses puolusti heimoveljeään surmaamalla tätä lyöneen egyptiläisen. Hän lähti pakoon faraon kosta ja saapui Midianin maahan, nykyisen Saudi-Arabian alueelle.

Midianissa hän aloitti uuden elämän, nai paikallisen papin tyttären ja sai tämän kanssa pojan, jonka nimi Gersom (ger = muukalainen) muistutti pakolaisuudesta. Pakolaisuudessa vietetty aika kasvatti Mooseksesta kansanjohtajan, joka oikean ajan tullen palasi Egyptiin ja vapautti Jumalan voimalla kansansa orjuuttajistaan.



Kuninkaita piilossa

Nuori Daavid joukkoineen joutui pakenemaan kuningas Saulia, joka väijyi kateudesta hänen henkeään. Pakopaikkoina olivat milloin Moab, milloin Filistea ja Sifin autioma.

Jumala kuitenkin varjeli kodittomana kulkevaa muukalaista ja teki hänestä lopulta sellaisen kuninkaan, jonka nimi ja maine säilyivät kansan muistissa ja jonka nimellä tuhat vuotta myöhemmin kunnioitettiin Jerusalemiin ratsastanutta messiasta: ”Hoosianna Daavidin pojalle!”

Vainoa joutui lähtemään pakoon myös pyhä perhe mukanaan pieni Jeesus-lapsi. Jeesusta vainosi harhainen hirmuhallitsija Herodes Suuri, jota keisari Augustuksen kerrotaan kuvaelleen tähän tapaan: ”On parempi olla hänen sikansa kuin hänen vaimonsa.” Siat jäivät henkiin, vaimot eivät.

Vallanhimossaan Herodes halusi päästä eroon vastasyntyneestä juutalaisten kuninkaasta ja pani siksi Betlehemissä toimeen poikalasten joukkomurhan. Yöllä enkeli kehotti Joosefia lähtemään pakoon Egyptiin. Jeesus koki jo varhaisina vuosinaan, mitä on olla vainottu ja sen vuoksi pakolaisena vieraassa maassa.

Heprealaiskirje sanoo Jeesuksesta, että ”hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän

kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan” (Hepr. 2:18). Pakolainen saa ajatella, että Jeesus ymmärtää hänenkin elämäntilannettaan.

Muukalaiset esikuvina

Pakolaisuus ei ole meidän aikamme ilmiö, vaan kaikkina aikoina ihmiset ovat joutuneet jättämään kotinsa nälän, vainon tai jonkun muun synn takia. Ovet on avattu aidosti apua tarvitseville, ja muukalaisia on jopa rakastettu. Opettakoon historia meitä tässä.

Pakolaisten kovissa kohtaloissa on ollut mukana Jumalan varjelus ja johdatus. Jopa Raamatun kaikkein keskeisimpään kertomukseen liittyy pakolaisuutta.

Ehkä myös koko Eurooppaa horjuttavien pakolaisvirtojen taustalla on Jumalan salattu suunnitelma. Lähetyskenttä tulee luoksemme.

Muukalaisina eläneet Raamatun sankarit ovat kristittyjen esikuva. Jeesuksen omat elävät kyllä tässä maailmassa, mutta heidän oikea kotinsa on taivaassa. Siksi he kokevat vierautta ja muukalaisuutta ja kaipaavat taivaallista isänmaataan (Hepr. 11:13–16).

Ville Auvinen

Ihmeellinen aaltoliike

ERIKOINEN SAKSALAINEN maalaus kuvaa leivän-jakamisen ihmettä Matteuksen evankeliumin 14. luvun mukaan. Keskellä seisoo Kristus. Hän jakaa leipää molemmilla puolillaan seisoville diakoneille, jotka edelleen jakavat sitä kansalle.

Takana on pitkä päivä erämaassa, ihmiset ovat nälkäisiä. Opetuslapset patistelevat Jeesusta lähettämään heidät kiireesti kyliin. Kävikö heidän sääliksi ihmisiä vai lieneekö omakin maha kurninut? ”Hankkikoot jokainen itse syötävää!”

Jeesus pysäyttää opetuslapset ja käskee heidän ruokkia ihmiset. Tästä vasta ihmettely alkaa. Mistä ihmeestä tähän hätään saadaan syötävää?

JOTAIN PIENTÄ löytyy ja se viedään Jeesukselle. Hän siunaa muutaman leivän ja kalan. Alkaa ihmeellinen aaltoliike, kädestä käteen, ihmiseltä ihmiselle. Kaikille riittää ja jää ylikin.

”Minä olen elämän leipä”, sanoo Kristus. Ei hän kisko leipää ihmisiltä, ei pakota heitä keskinäiseen diakoniaan. Hän jakaa sitä vähäistä, mitä pienellä pojalla on. Hän jakaa itseään, eikä pidä mitään itsellään, ei elämäänsä eikä varojaan.

Tällainen on Vapahtajamme. Hän on varustaja, vahvistaja, lohduttaja, kannattelijä ja valmentaja.



Se joka ei jaksa,
levätköön välillä.



Ruokkimisihme-maalaus on evankeliumikirjan kuvitusta 1040-luvulta Echternachin luostarista Saksasta.

On työlästä luottaa Kristuksen ihmeitä tekevään voimaan. Laskemme seurakunnissa varoja, budjettia, henkilöstöresursseja, aikaresursseja, motivaatiota, ja kamppailemme oman mukavuudenhalun kanssa.

Monet meistä ovat jo uupuneet. Olemme tehneet ennennäkemättömän määrän

työtä turvapaikanhakijoiden hyväksi. Mikä meitä uuvuttaa? Liika into, työn suuri määrä, omavoi-
maisuus, läheisten ihmisten negatiivinen suhtautuminen, omat ennakkoluulomme?

JEEBUS KEHOTTAA tuomaan resurssit hänen siunattavikseen. Monissa seurakunnissa on syksyn aikana tapahtunut jakamisen ihme. Jaettavaa on riittänyt. Jakamisesta on tullut vastavuroista ja se on liittänyt ihmisiä yhteen.

Jumala ei halua maistiaisten jakajia, vaan heitä, jotka ruokkivat monella tavoin nälkäisiä ja turvattomia ihmisiä. Eniten turvapaikanhakijat kaipaavat ystävällisiä ihmisiä, jotka ottavat heidät vastaan.

Kristus kutsuu meitä ehtoollispöytään, seurakuntayhteyteen ja yhteiseen rukoukseen ravittaviksi ja siunattaviksi. Se joka ei jaksa, levätköön välillä. Se joka on valmis astumaan paikalle, siunattakoon jakamisen tehtävään.

Kristus, anna Sinusta kumpuavan aaltoliikkeen jatkoa katkeamattomana ja pitkäjänteisenä lähimmäisyytenä.

Marja-Liisa Laihia
Kirkkohallituksen pakolais- ja maahanmuuttajatyön asiantuntija



Aarne Ormio

Hajanaisesti islamista

Aikamme monta islamia.

Toimittaneet **Joonas Maristo** ja **Andrei Sergejeff**. Gaudeamus 2015. 305 sivua.

Aikamme monta islamia -kirja pyrkii osoittamaan, että islam on tavattoman monimuotoinen uskonto. Mielikuvamme siitä ovat vain osa islamin todellisuutta. Kun puhumme islamista, pitäisi myös kertoa, mistä islamista kulloinkin on kyse.

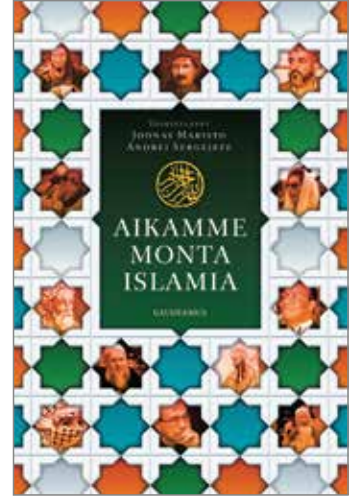
Marokon ja Indonesian väliselle vyöhykkeelle sekä Yhdysvaltoihin mahtuu mitä erilaisimpia islamin opin ja uskonnonharjoituksen muotoja. Ei ole olemassa yhtä oikeaa islamia. Esimerkiksi radikaali-islam on vain yleisnimitys hyvin erilaisille islamin tulkinnoille. Islam näyttyy eri ympäris-

töissä eri tavalla, poliittisesta ideologiasta yksilölliseen harjoituksen harjoitukseen.

Kirjan 15 artikkelia esittelevät islamin eri muotoja Yhdysvalloista Marokon ja Ghanan kautta Intiaan, Kiinaan ja Indonesiaan. Irakia, Irania ja Talebaniakaan ei unohdeta. Suomen tataarit saavat kirjassa yhden luvun.

Artikkelien yhteydessä on tietolaatikoita sekä lyhyitä avaintemojen selityksiä. Ne ovat, kuten kirjan artikkelitkin, teemoiltaan ja myös tasoltaan vaihtelevia. Kirjan lopussa oleva lyhyt sanasto on hyödyllinen.

Teos on mielenkiintoinen ja tuore yritys saattaa yksin kansiin islamin monimuotoisuus. Toimittajat ovat onnistuneet yrityksessään osittain. Islamiin vasta tutustuvalla kirja voi olla



silmiä avaava lukukokemus. Islamia paremmin tuntevalle teos näyttyy hieman hajanaisena kokoelmana mielenkiintoisia artikkeleita.

Risto Jukko

Större perspektiv

Jonathan Hill: *Den kristna kyrkans historia*. Libris 2013. Redaktör **Pär Beskow**. 558 sidor. Originalets titel: *The History of Christianity*. Lion Hudson 2007.

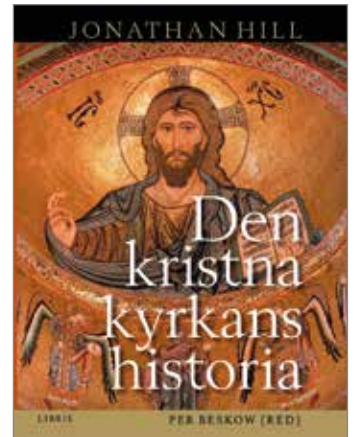
Varje generation har sin egen historieskrivning. *Den kristna kyrkans historia* kan inte lösas från sitt ursprung. Varje generation har sitt eget förhållningssätt till Jesus, apostlarna och den gemenskap som kom att utvecklas till vår världsvida kyrka.

Alltför ofta har kyrkohistorie-skrivningen utgått från västerländskt perspektiv till den grad att de globala aspekterna blivit allvarligt lidande. I en global värld, där folkrörelser är vardag och kristenhetens tyngdpunkt förskjutits från den nordatlan-

tiska sfären till söder och öster, blir det särskilt viktigt att se kristenhetens historia i ett större perspektiv. **Jonathan Hills** omfattande kyrkohistoriska översiktsverk svarar på tidens behov.

Kyrkomötena, kristendomens utbredning, missionens historia, schismerna och utvecklingen i modern tid skildras på ett levande och lättillgängligt sätt. Boken är speciellt intressant ur ett missiologiskt perspektiv, eftersom den beskriver de unga kyrkornas framväxt runtom i världen.

Informativa rutor om östkyrklig spiritualitet, Rysslands kristnande, väckelserörelser, afrikansk teologi och afrikansk kyrkomusik ger en extra krydda i skildringen av kyrkans historia. Bokens missionshistoriska



approach ger mersmak samtidigt som den skapar en rättvisare bild av kyrkans väg till modern tid.

Johanna Björkholm-Kallio

Suuren palveluksessa

Jokainen on osallinen:
Vapaaehtoistoiminnan linjaukset.
Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 31:
Kirkko ja toiminta. Kirkkohallitus
2015. 22 sivua.

Tulevaisuudessa seurakuntalaisten osallisuus vahvistuu kirkon työssä. Seurakuntien ja järjestöjen palkatut työntekijät ovat entistä enemmän toiminnan mahdollistajia. Löytyvätkö vapaaehtoistoiminnasta avaintekijät hengellisen työn kasvuun, elävyyteen ja syvempään yhteyteen?

Kirkon vapaaehtoistoimintaa linjaava julkaisu nostaa mieleen kysymyksiä. Se kuvaa turvallisella tavalla vapaaehtoistoiminnan periaatteita ja dynamiikkaa sekä raottaa ovea tulevaisuuden mahdollisuuksiin.

Asiakirjan laatineessa työryhmässä on ollut kuusi asiantuntijajäsentä kansalaisjärjestöistä ja kirkosta sekä yksi vapaaehtois-työntekijä. Kristillisten järjestöjen näkökulmaa ei kirkon vapaaehtoistoimintaa linjattaessa ole otettu huomioon.

Kirkon järjestöjen toiminta perustuu kristittyjen aktiivisuuteen ja niillä on tuhansia vapaaehtoisia, jotka toimivat paikallisseurakunnissa yhteisöä rakentaen. Tämä näkökulma on kirkon vapaaehtoistoimintaa kehitettäessä syytä ottaa yhdeksi rakennusainekseksi.

Kirkossa vapaaehtoinen ei ole työn kohde, vaan hän on yksi aktiivisista toimijoista, osa perhettä. Yhteys vahvistuu tekemällä ja kehittämällä yhdessä. On mielenkiintoista nähdä



Wikipedia/Aaromaharju

*Kansalaisfoorumin pääsihteer
Aaro Harju toimi asiakirjan laati-
neen työryhmän puheenjohtajana.*

kuinka uusi vapaaehtoistoiminnan linjaus jalkautetaan seurakuntien työvälineeksi.

Mervi Viuhko

Vapaaehtoistoiminnan johtaja,
Medialähetys Sanansaattajat

Asiantuntevasti maahanmuuttajatyöstä

Outi Mannila ja **Jorma Kuitunen** (toimittajat): *Kuin kotonaan Suomessa. Avaimia maahanmuuttajatyöhön.* Aikamedia 2015. 151 sivua.

Kuin kotonaan Suomessa on 16 kirjoittajan artikkeleista koottu opas, joka käsittelee maahanmuuttajien parissa tehtävän työn perusteita, palvelujärjestelmiä, rinnalla kulkemisen taitoa sekä kulttuurierojen huomioimista.

Yksi pääviesteistä on se, että ”maahanmuuttajat kaipaavat vuorovaikutusta, eivät vastausautomaatteja”. Tärkeä on myös sosionomi **Heini Kuitusen** huomio yhteiskunnallisten tukitoimien suuntaamisesta. Ongelmien sijaan liikkeelle tulisi lähteä voimavaroista ja vahvuuksista. HT **Jorma Kuitunen**

puolestaan muistuttaa, että tarvitsemme erilaisten kulttuurien kohtaamista oman kristillisen identiteettimme uudistumiseksi.

Kirjoittajat uskovat lujasti seurakuntien ja kristillisten järjestöjen mahdollisuuteen parantaa kotoutumista, joka on kaksisuuntainen prosessi. Seurakunnalla on annettavaa sekä tulijoille että meille, jotka asenteillamme joko edistämme tai hidastamme kotoutumista. Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) mukaan onnistuneen kotoutumisen takana on lähes aina kristillinen seurakunta.

Kirjan loppuun on koottu maailmanuskonnoista liite, jonka näkökulmana on evankeliumin välittäminen. Viiden uskonnon joukkoon ovat pääs-



seet katolinen synkretismi sekä ateismi/naturalismi/materialismi. Erikoista, mutta kenties hyvinkin perusteltua. Lähdeviitteet auttavat uteliasta eteenpäin tiedonhankinnassa.

Danielle Miettinen

Raikkaasti juutalaisuudesta

Tanja Alon ja Mervi Viuhko:
Matkalla missiossa. Israelissa, maailmalla ja kotimaassa.
Medialähetys Sanansaattajat 2015.
112 sivua.

Kirkkomme lähetysjärjestöjen toiminta Israelissa on parin viime vuoden aikana muuttunut. Uusia yhteistyömuotoja on solmittu ja toimijoita on tullut lisää. Raamatun ja kirkon missiön kuvauksia ja tulkintoja Israelista, juutalaisuudesta ja messiaanisisista juutalaisista käsitellään maassamme monipuolisesti.

Medialähetys Sanansaattajien (Sansa) julkaisema ajankohdittainen työ- ja virikekirjanen palvelee seurakuntien pienryhmätöitä, hartauksien pitäjiä ja lähetystilaisuuksia. Kirjanen koostuu kymmenestä

luvusta, joissa keskitytään elämälle välttämättömiin asioihin, kuten ravintoon, valoon, lämpöön ja työhön.

Temaattisesti kirjanen keskittyy Israeliin, juutalaisuuteen sekä Raamatun ja ihmisten todistuksiin Jumalan johdatuksesta. Tätä kaikkea valotetaan laajasti historian, juutalaisen kulttuurin, juutalaisten traditioiden ja juhlien, mutta myös laajemmin kristillisen lähetystyön näkökulmasta. Kristillisen kirkon juutalaisia juuria esitellään havainnollisesti ja ajattomalla tavalla.

Kirjasessa ei puututa Lähi-idän nykyiseen rauhattomaan tilanteeseen. Sansan eri puolilla maailmaa tukemaa työtä kuvataan tietopakettien ja autenttisten kertomusten avulla. Kirjansen toimittamiseen ja taittoon



on kiinnitetty paljon huomiota ja lopputulos on lukijaystävällinen. Kirjaseen sisältyy myös israelilaisia ruokaohjeita ja ideoita sapattiaterian järjestämiseksi.

Jaakko Rusama

Arkea Kambodžassa

Saara Ojanen: *Mekongin mutkassa.*
Suomen Lähetysseura 2015. 336 sivua.

Teoksessa *Mekongin mutkassa* **Saara Ojanen** kertoo neljän viime vuosikymmenen ajalle sijoittuvasta työrupeamastaan Kambodžassa. Ojanen saapui maahan ensimmäisen kerran kymmenisen vuotta Pol Potin ja punakhmerien suorittaman kansanmurhan jälkeen.

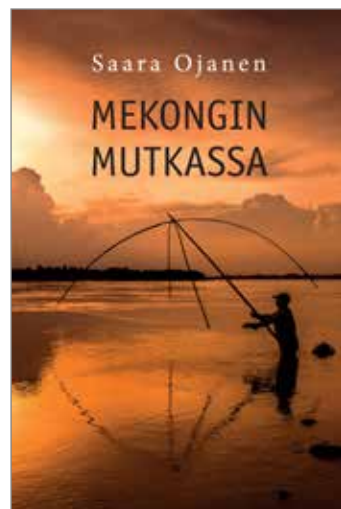
Ilmassa on toivoa, vaikka painajaismaiset muistot ovat vielä monien mielessä. Yhteydet ulkomaailmaan ovat rajalliset ja elämä maaseudulla vielä alkeellista.

Juuri maaseudulle Ojanen työkomennuksillaan suuntaa, sillä hänen tehtävänsä on parantaa heikoimmassa asemassa olevien elämää.

Kirjan lyhyissä luvuissa Ojanen kertoo maasta, jolle hän ennen pitkää menettää sydämensä. Hän kertoo Kambodžan historiasta ryyditettynä arkipäivän kokemuksilla. Maan sulkeutuneisuuden vuoksi hänen kokemuksensa ovat mielenkiintoisia.

Ojanen on toiminut Kambodžassa vaalitarkkailijana ja Luterilaisen Maailmanliiton tehtävissä. Sivulauseissa hän kertoo matkoistaan esimerkiksi Afrikan eri maissa ja Yhdysvalloissa. Niistä olisi jossakin toisessa yhteydessä mielenkiintoista lukea lisää.

Teoksen loppupuolella saa paljon tilaa Ojansen ystävyys paikallisen perheen kanssa. Perheen kautta lukija pääsee kurkistamaan pinnan alle kambodžalaiseen elämäntapaan ja ajatusmaailmaan.



Monia elämäkerrallisia muistelmia rasittaa lukijan liiallinen perehdyttäminen historiaan. *Mekongin mutkassa* -teoksessa pääpaino on arkipäivän tapahtumissa.

Jaana Savolainen

Naislääkärinä Ambomaalla

Elina Heikkilä ja Maarit Nurmi:
*Minä voimennä! Ambomaan
ensimmäinen lääkäri Selma Rainio
1873–1939.* Suomen Lähetysseura
2015. 309 sivua.

Filosofian tohtori **Elina Heikkilä** ja yo-merkonomi **Maarit Nurmi** luovat lämminhenkisen katsauksen lähetyslääkäri **Selma Rainion** elämään Saarijärven pappilasta Ambomaan Ondongaan ja Onandjokwen sairaalan perustajaksi.

Kirja perustuu kattavaan arkistomateriaaliin, Rainion aikaisten muistikuviiin ja aiempaan tutkimukseen. Lounais-Afrikan ja Ambomaan kartat auttavat perehtymään Rainion matkoihin.

Selma Lilius (vuodesta 1905 Rainio) opiskeli Jyväskylän yk-

sityisessä tyttökoulussa ja Helsingin Yhteiskoulussa aikana, jolloin naislääkärit olivat harvinaisuuksia. Hänessä yhdistyivät jo varhain vahva kiinnostus lähetystyöhön ja naisten aseman parantamiseen.

Heikkilä ja Nurmi luovat kattavan kuvan Ambomaan ensimmäisen lääkärin merkityksestä lähetyskentällä vuosina 1908–1939. Rainio koki kutsumukseksi ennen kaikkea sairaiden parantamisen, vaikka pitikin evankelioimistyötä tärkeänä osana lähetysairaalan toimintaa. Ambot antoivat Rainiolle arvostusta osoittavat nimet Kuku Ndohotola ja Kuku gwaNandjokwe.

Kirja vie lukijan mukansatempaavalle matkalle lähetystyömme historiaan. Samalla rakentuu kuva voimakkaasta



naisesta, jolla oli vahva vakuumus ja selkeä työnäky. Viitteiden käyttö ja paikoin hieman muodollisempi lähestymistapa olisi ollut eduksi. Teos on hieno kunnianosoitus lääkäriä lähetystyön uranuurtajalle ja hänen työilleen.

Johanna Björkholm-Kallio

Lasten valtakunta

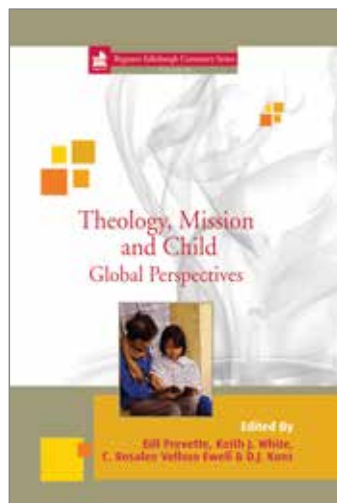
Theology, Mission and Child: Global Perspectives. Toimittaneet **Bill Prevette, Keith J. White, C. Rosalee Velloso Ewell** ja **D.J. Konz.** Regnum Edinburgh Centenary Series Volume 24. Regnum Books 2014, 244 sivua.

Lapset ovat haavoittuvia ja he tarvitsevat huolenpitoa ja hoivaa. He ovat myös hyväksikäytettyjä. Jeesus arvosti lapsia ja hyväksyi heidät yhteyteensä. Hänen antamaansa esimerkkiä seuraten myös lapsille kuuluu uskoviensa yhteys ja osallisuus Jumalan valtakuntaan. Lasten olemus antaa käsityksen siitä, mitä on yhteys Jumalaan. Siihen sisältyy elämän iloa nykyhetkessä, yksinkertaisuutta ja avoimuutta, herkkyyttä ja turvautumista, luottamusta ja hyväksyntää.

Näitä näkökulmia valotetaan teoksessa *Theology, Mission and Child*. Teoksen 17 kirjoittajan yhteisenä teologisena perustana on kolmiyhteisen Jumalan toiminta luojana, lunastajana ja Pyhänä Henkenä lasten elämässä (Missio Dei).

Esimerkiksi Israelin kansan vaiheissa lapset olivat arvokkaita sukupolvien yhdistäjiä ja Jumalan tahdon välittäjiä uusille sukupolville. Myös pääsiäisen viettoon kuuluvassa juutalaisen pelastushistorian nykyistämässä lapsilla on tärkeä osa.

Lapsuutta tarkastellaan teoksessa kokonaisvaltaisen lähetystyksen, eri aikakausien, teologianmuodostuksen, erilaisten seurakuntien, kehitysmaiden, moniuskontoisten kasvuympä-



ristöjen sekä uskontojen välisen perheiden näkökulmasta.

Teokseen sisältyy hyvä kirjallisuus- ja raporttiluettelo.

Timo Vasko
missiologian dosentti

Evankeliumia tanssitaan sydämeltä sydämelle Kiinassa

Tanssija ja lähetystyöntekijä Elina Veikkola opetti Kunmingin seminaarissa tulevia evankelijoita entistä rikkaampaan tanssin käyttämiseen seurakunnissa.

KIINALAISTEN ETNISTEN vähemmistöjen tanssi ja musiikkitaide on värikästä ja se kuplii elämää. Lounais-Kiinassa sijaitseva Yunnanin maakunta on kulttuuriltaan monipuolinen monien etnisten vähemmistöjensä vuoksi.

Taide kulkee sukupolvelta toiselle perittyinä tietona ja taitona, yleensä ilman muodollista opetusta. Samalla tavalla opitaan myös kirkossa käytettävät tanssit. Ne ovat yleensä samoja niin kirkossa kuin kirkon ulkopuolellakin.

Yunnanin Kunmingin kaupungissa sijaitsee teologinen seminaari, joka kouluttaa työntekijöitä syrjäseutujen kirkkoille. Valmistuttuaan kolmevuotisesta koulutuksesta opiskelijat palaavat kotiseudulleen palvelemaan kyliensä kirkkoja evankelistoina. Vierailin Kunmingin seminaarissa viime syksynä opettamassa opiskelijoille tanssin käyttöä seurakunnissa.

Koreografiat verkosta

Seminaarin opiskelijat esittävät etnisiä tanssejaan säännöllisesti kirkon tilaisuuksissa ja juhlissa. Hämmästyttävää kyllä, he eivät ole koskaan saaneet opetusta tanssin tekniikasta tai teoriasta eivätkä tanssin mahdollisuuksista kirkossa.

Koreografiat on opittu videoilta ja internetistä, tai ne on opeteltu ulkoa yhdessä muiden kanssa. Omatoimisuus ja yhteisöllisyys olivat yllättävän voimakkaita, mutta toisaalta opiskelijat eivät juuri osanneet tuottaa omia koreografioita.

Suomessa on itsestään selvää, että tanssiopilailla on opettaja. Kiinalaisilla opiskelijoilla ei ollut teknistä opetusta, mutta heidän sisäinen motivaationsa ja luontainen yhdessä oppiminen olivat vahvoja.

Opetusvierailulla halusin erityisesti tukea opilaiden omaa tanssiperinnettä ja antaa käytännöllisiä työkaluja koreografioiden rakentamiseen. Paneuduimme myös siihen, miten liike voidaan yhdistää jumalanpalveluksessa raamatunlukuun tai rukoukseen koko seurakuntaa palvelevaksi kokonaisuudeksi.

”

Opiskelijoilla ei ollut teknistä opetusta, mutta heidän sisäinen motivaationsa oli vahva.

Kiinassa perinteisten etnisten tanssien sekä ritanssien käyttö on erityisesti juhla- ja jumalanpalveluksiin yleisesti kuuluva elementti. Toisaalta muut tavat, kuten tekstin luvun ja tanssin yhdistäminen eivät ole tunnettuja tanssin käytön muotoja. Keskustelu tanssin käytöstä seurakunnassa on Kiinassa yleisesti luontevaa ja hyväksyvää, mutta se rajoittuu tanssiin juhlatilaisuuksissa ja perinteisissä muodoissa.

Ilon ja ylistyksen ilmentäjä

Yleisin merkitys tanssilla jumalanpalveluksessa on ylistys. Myös Raamatussa tanssi yhdistyy tilanteisiin, joissa sen merkitys on riemun, kiitoksen ja ylistyksen ilmaisu. On jopa yllättävää, kuinka monenlaisissa yhteyksissä Raamattu mainitsee tanssin.



Nujiangin raamattukoulun opiskelijat esittävät perinteistä tanssia.

Raamattu ei kuitenkaan kerro meille tanssin liikekielestä tai tyylistä. Kristillinen tanssi on siis termi, joka ei tarkoita mitään tiettyä tanssiteknistä tyyliä. Kristillistä tanssia on kaikki tanssi, jonka sisäinen motivaatio pyrkii kristillisen uskon ilmentämiseen.

Tanssia voidaan käyttää kristillisen seurakunnan elämässä monipuolisesti. Ylistyksen lisäksi tanssilla voidaan kuvittaa ja tulkita tekstin lukua tai rukousta. Tanssin ja draaman keinoin voidaan kertoa Raamatun kertomuksia ja luonnollisesti musiikki ja tanssi muodostavat liiton, joka toimii toinen toistaan tukien.

Joskus liike voi puhua uskosta sanattomia sanoja, jotka puhuttelevat sydäntä ilman rationaalista pohdintaa. Lisäksi seurakunta voi tarjota lapsille, nuorille ja aikuisille tanssitunteja. Teemaltaan kristilliset tanssiesitykset teattereissa, kouluissa ja päiväkodeissa ovat puolestaan hienoja kanavia kertoa uskosta ja toivosta.

Thai-tanssia liturgisesti

Perinteisellä liturgisella tanssilla korostetaan erityisesti jumalanpalveluksen kulkua, liturgiaa, sen symboleita ja värejä. Kontekstuaalinen liturginen tanssi puolestaan painottaa kulttuurin mukaisia perinteitä ja tanssityylejä ja soveltaa niitä



Elina Veikkola.

liturgiseen tanssiin. Tällaisesta on hyviä kokemuksia esimerkiksi Thaimaassa, jossa perinteistä thai-tanssia on sovellettu osaksi jumalanpalveluselämää.

Kansantanssien ja etnisten tanssien soveltaminen jumalanpalvelukseen on luonnollista paikallisten tapojen hyväksymistä osaksi seurakuntaelämää. Juuri tällä tavoin toimitaan esimerkiksi Yunnanissa. Kunmingin seminaarin oppilaiden mukaan kansantansseja tulee kuitenkin osin mukauttaa jumalanpalveluselämän käyttöön sopiviksi, sillä ne voivat sisältää elementtejä, joita kristillinen kirkko ei tunnusta.

Uskon, että tanssikoulutus Kunmingin seminaarissa antoi opiskelijoille rohkeutta hyödyntää kaunista tanssiperinnettään seurakunnassa. Innokkaimmat visioivat jo erilaisia tapoja käyttää tanssia ja luoda koreografioita tulevassa evankelistan työssään.

Elina Veikkola

tanssija, Ttm, Suomen Lähetysseuran työntekijä
Hongkongissa 2008–2016.

KIRKON KANSAINVÄLISEN TYÖN ERITYISKOULUTUS KOTIMAAN HENKILÖSTÖLLE (25 OP)

KIRKON MISSIO - MINUN TEHTÄVÄNI (5 op)

Lähijaksot: 2.-4.5.2016 ja 18.-20.5.2016

Paikka: Karkun ev. opisto

HUOM! Ilmoittautuminen 25.4.2016 mennessä: maarit.heinonen@keokarkku.fi, p. 050 5051153
keokarkku.starsoft.fi/browsecourses

Tiedustelut: Jaakko Rusama, jaakko.rusama@evl.fi, p. 040 1425242

MUUTTUVA USKONNOLLISUUS JA USKONTOJEN KOHTAAMINEN (5 op)

Lähijaksot: 17.-19.2.2016 ja 7.-9.9.2016

Paikka: Kuopio

Tiedustelut: Jukka Helle, jukka.helle@evl.fi, p. 044 7050612

GLOBAALIKASVATUS JA VAIKUTTAMINEN (5 op)

Lähijaksot: 20.-22.1.2016 ja 9.-11.5.2016

Paikka: Majatalo Onnela, Tuusula

Tiedustelut: Marja-Liisa Laihia, marja-liisa.laihia@evl.fi, p. 050 4380 641

SEURAKUNTA MAAHANMUUTTAJAN KOTINA (5 op)

Lähijaksot: 22.-24.11.2016 ja 7.-9.2.2017

Paikka: Oulu

Tiedustelut: Matti Laurila, matti.laurila@evl.fi, p. 040 744 6055

LÄHETYSSIHTTEERIKOULUTUS

LÄHETYS JA KANSAINVÄLINEN DIAKONIA (8 op)

Lähijaksot: 1.-2.9.2016, 22.-23.9.2016, 3.-4.11.2016 ja 24.-25.11.2016.

Lähijaksojen työskentelyt to klo 12-18 ja pe klo 8-13.30.

Paikka: Raudaskylän kristillinen opisto

Tiedustelut: Vesa Nuorva, vesa.nuorva@centria.fi, p. 044 4492640

LÄHETYS JA KANSAINVÄLINEN DIAKONIA DIAKONIA-AMMATTIKORKEAKOULU (8 op)

Virtuaalikoulutus: 1.9.-8.11.2016

Tiedustelut: Ulla Siirto, ulla.siirto@diak.fi

KIRKON ULKOMAANTYÖN PERUSJAKSO (1 OP)

Aika: 16.-17.4.2016

Paikka: Turun kristillinen opisto

Tiedustelut: Susanna Merikanto-Timonen, susanna.merikanto-timonen@evl.fi, p. 050 3012 494

HUOM! Ilmoittautumiset 31.3. mennessä: Turun kristillinen opisto puh: 040 710 4483 tai
0400 477836 tai kurssipalvelut@tk-opisto.fi

Vuoden 2016 lähetystyön vuosijuhlat

PIPLIASEURA

Raamattutapahtuma

Aika: 21.–22.5.

Paikka: Hyvinkää

Teema: Näe minut. Lähi-itä kaukana ja keskeillämme.

Pääpuhujat: Palestiinan Pipliaseuran PR ja viestintäjohtaja **Simon K. Azazian** Israelista sekä kirkkoherra **Samer Azar** Jordanian luterilaisesta kirkosta ja Jordanian Pipliaseurasta. piplia.fi

MEDIALÄHETYS SANANSAATTAJAT

Medialähetyspäivät

Aika: 21.–22.5.

Paikka: Lappeenranta

Teema: Elämän aallot sansa.fi

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Lähetysjuhlat

Aika: 11.–12.6.

Paikka: Vihti

Teema: Olet tässä mission.fi

KYLVÄJÄ

Lähetysten kesäpäivät

Aika: 17.–19.6.

Paikka: Pori

Teema: Sykkeessä

Pääpuhujat: piispa **Aarre Kuukauppi**, **Nomin Mongoliasta**, lähetysteologi **Jaakko Rusama**, hiippakuntasihtööri **Anssi Nurmi**. flom.fi

SLEF

Vuosijuhla (årsfest)

Aika: 30.6.–3.7.

Paikka: Helsingfors

Pääpuhujat: **Vesa Ollilainen** m.fl.

Lähetysjuhla (missionsfest)

Aika: 5.–7.8.

Paikka: Jeppo

Teema: Vi vill se Jesus

Pääpuhujat: **Rune Imberg** m.fl. slef.fi

SLEY

Evankeliumijuhla

Aika: 1.–3.7.

Paikka: Virrat

Teema: Elävän veden virrat sley.fi

KANSANLÄHETYS

Kansanlähetyspäivät

Aika: 1.–3.7.

Paikka: Ryttylä

Teema: Uskon puolesta

Pääpuhujat: Viron luterilaisen kirkon piispa **Joel Luhamets** sekä Kansanlähetysten työntekijöitä kotimaasta ja ulkomailta. sekl.fi



Elina Rautio

Ilkka Puhakka



ELCA

Piispa, tohtori Veikko Munyika.

Tervetuloa evankelioimisen eväsretkelle!

KIRKON EVANKELIOIMISTYÖN toimikunta ja paikalliset evankelis-luterilaiset seurakunnat järjestävät 15.–17. huhtikuuta Joensuussa kirkon evankelioimisen päivät. Teemana on Eväsretki.

Ohjelmassa on muun muassa messu, konsertti, luentoja ja työpajoja – sekä runsaasti laulua, ylistystä ja rukousta. Evankelioimisen eväitä jakavat muun muassa evankelista **Ilkka Puhakka** ja piispa **Jari Jolkkonen**. Tapahtumassa perehdytään myös Seinäjoen Houm Churchin toimintaan ja Luukkaan eväskoriin L10T Kansan Raamattuseuran koulutusjohtaja **Mikko Matikaisen** johdolla.

Evankelioimisen päivät liittyvät yhteiskristillisten ja ekumeenisten evankelioimiskonferenssien ketjuun. Niissä evankelioimista on lähestytty sekä teologian että tekemisen näkökulmasta.

”Jumalan lähetyksen näkökulmasta lähetys ja evankelioiminen kuuluvat yhteen. Jopa evankelioimisen vähättelystä arvostellun Kirkkojen maailmanneuvoston yksi pääosasto on Maailmanlähetyksen ja evankelioimisen komissio”, lähetysteologi **Jaakko Rusama** Kirkon lähetystyön keskukselta muistuttaa.

”Kirkko on aina lähetetty kirkko, joka ei vaike missään olosuhteissa siitä, mikä on sen olemuksen ydin: todistuksen antaminen ylösnousseen Kristuksen sovitustyöstä. Evankelioiminen on maailman parhaan sanoman julistamista”, Rusama innostaa.

Ohjelma ja lisätiedot:
sakasti.evl.fi/evankelioiminen

Namibialaisten kanssa pyöreään pöytään

Namibian ja Suomen luterilaiset kirkot istuvat pyöreän pöydän ääreen oppimaan toisiltaan koulutuksesta ja kasvatuksesta.

NAMIBIAN JA SUOMEN ev.-lut. kirkkojen edustajat tapaavat toisena huhtikuun puolivälissä pyöreän pöydän (Round Table) yhteistyöneuvottelussa Helsingissä. Keskustelujen aiheena on kristillinen kasvatusta ja koulutus, jotka ovat varsinkin etelän kirkkoille tärkeitä teemoja.

Namibiasta neuvotteluun osallistuu piispa **Veikko Munyikan** johtama delegaatio. Suomesta ovat mukana muun muassa arkkipiispa **Kari Mäkinen** sekä piispat **Matti Repo** ja **Tapio Luoma**.

Neuvottelu liittyy vuonna 2001 solmittuun kirkkojen väliseen yhteistyösopimukseen. Edellinen pyöreän pöydän neuvottelu käytiin vuonna 2011 Namibiassa.

Suomalaisten näkökulmasta Namibia ja sen kirkko ovat monin tavoin tärkeitä, alkoihan suomalainen lähetystyö juuri nykyisessä Namibiassa. Presidentti **Martti Ahtisaarella** oli merkittävä rooli maan itsenäistymisessä vuonna 1990. Hän työskenteli tavoitteen hyväksi YK:n pääsihteerin erityisedustajana.

Seuraava Luterilaisen maailmanliiton yleiskokous pidetään vuonna 2017 Windhoekissa reformaation 500-vuotisjuhluvuonna. Namibia on siis lähiaikoina vahvasti esillä kirkollisissa uutisissa.

Risto Jukko

Pastori Timo Keskitalo aloittanut muslimityöntekijänä Suomessa

PASTORI TIMO KESKITALO aloitti vuoden alussa Patmos Lähetysseuraksi muslimityöntekijänä Suomessa. Keskitalon työnä on olla suomalainen lähimmäinen muslimille, jotka kaipaavat kristittyä ystävää ja tukihenkilöä. Hän antaa myös kasteopetusta sitä haluaville ja vieraillee seurakunnissa kouluttamassa muslimien kohtaamista.

Keskitalon keskeinen yhteistyökumppani on Helsingin kansainvälinen seurakunta. Hän toivoo, että yhteistyötä syntyy kaikkien seurakuntien ja järjestöjen kanssa, jotka hyväksyvät kristillisen lähetystyön. Hänen mielestään rehellisyys edellyttää, että lähetystyötä täytyy voida tehdä myös lähellä, jos sitä voi tehdä kaukana.

”Suomessa on nyt paljon muslimia, jotka tahtovat kuulla evankeliumin. Luterilaisessa kirkossa, vapaissa suunnissa ja vanhoissa kirkkoissa on tällä hetkellä hyvin avoin asenne muslimia kohtaan ja heitä on kutsuttu jumalanpalveluksiin eri puolilla

maata. Asenneilmapiiri on hyvä”, Keskitalo iloitsee.

Ongelmiakin on. Suomalaisen kristittyjen keskuudessa esiintyy muukalaisvihaa, joka nousee esille yksittäisten turvapaikanhakijoiden syyllisyydessä törkeisiin tekoihin.

”Toisaalta suomalaisten kristittyjen keskuudessa on myös välinpitämättömyyttä ’suvaitsevaisuutta’, jonka varjolla halutaan kieltää kristillisen evankeliumin esillä pitäminen. Molemmat ääripäät ovat haaste”, Keskitalo toteaa.

Hän on työskennellyt aiemmin Helsingin kansainvälisen seurakunnan (IEC) johtavana pastoriina, Opiskelija- ja Koululaislähetysten pääsihteerinä sekä Kansanlähetysten lähetystyöntekijänä Iso-Britanniassa.



Timo Keskitalo

Timo Keskitalon arkisto

Danielle Miettinen

Kristilliset opistot majoittavat nutukoita

MAAHANMUUTTOVIRASTO OSTAA ainakin yhdeksältä kristilliseltä kansanopistolta opetusta ja tuettua asumista alaikäisille yksintulleille turvapaikanhakijoille eli nutukoille.

Opistot sijaitsevat Raudaskylässä, Oravaisissa, Loimaalla, Järvenpäässä, Turussa, Valkealassa, Savonlinnassa, Kiteellä ja Lieksassa.

Maahanmuuttovirasto edellyttää, että opistolla on riittävä ja ammattitaitoinen henkilöstö. Kutakin kymmentä lasta kohden tulee olla vähintään kolme hoito- ja kasvatustehtävissä toimivaa työntekijää. Opiston on noudatettava lakia lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä. Tuettu asuminen, johon sisältyvät ateriat, on järjestettävä kaikkina viikonpäivinä.

Opistolla on myös oltava asumiseen turvalliset ja asianmukaiset toimitilat ja sen on huolehdittava,

etteivät opiskelijat asu aikuisten opiskelijoiden kanssa yhteisissä huoneissa.

Opistolla on oltava opintosuunnitelma annettavasta koulutuksesta, ja sen on tarjottava koulukirjat ja muut opiskelutarvikkeet. Jokaiselle lapselle ja nuorelle on laadittava henkilökohtainen suunnitelma koulutuksen suorittamiseksi sekä annettava koulutuksesta todistus, Maahanmuuttoviraston viestinnästä kerrotaan.



Freeimages

Strategiasta tuli linjaus

Kirkon lähetysstrategia jatkuu lähetysten peruslinjauksen muodossa. Kirkkomme Lähetys julkaisee joulukuussa hyväksytyin linjauksen kokonaisuudessaan.

KIRKON LÄHETYSSTRATEGIA on päivitetty. Kirkon lähetystyön toimikunta sai esityksensä valmiiksi viime marraskuussa, ja kirkon ulkoasiain neuvosto hyväksyi sen joulukuussa perussopimuksen tarkoittamaksi kirkon lähetysten peruslinjaukseksi.

Suomen ev.-lut. kirkon ensimmäisen lähetysstrategian ensimmäinen päivitys sai nimekseen ”Yhteinen todistus – Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysten peruslinjaus”. Se päivittää kirkkohallituksen vuonna 2010 hyväksymän lähetysstrategian, joka oli voimassa vuoden 2015 loppuun. Asiakirjan teologinen perusta säilyi ennallaan.

Valmistelu verkostoissa

Päivitys valmisteltiin prosessina ja verkostoissa, joissa Kirkon lähetystyön keskus toimi tiedon ja näkemysten kokoajana. Seurakunnilta ja hiippakunnilta kysyttiin niiden käsityksiä kirkon lähetystehtävästä juuri nyt.

Asiakirjan taustavaikuttajia ovat siis seurakunnat, hiippakunnat, lähetysjärjestöt ja kirkon strategia – Luterilaisen maailmanliiton ja Kirkkojen

maailmanneuvoston lähetysasiakirjoja unohtamatta.

Myös Järvenpäässä vuonna 2014 pidetty kirkon ensimmäinen kansainvälinen lähetyskumppanuusneuvottelu antoi arvokasta tausta-aineistoa ja näkemystä kirkon lähetysten tämän päivän haasteista.

Lähetysten peruslinjauksen muoto on erilainen kuin edeltäjänsä. Edellinen asiakirja oli pitkäkö, noin 20 sivua. Nyt tekstiä on vain kolme sivua. Tämän lisäksi peruslinjaukseen kuuluu täydentävää aineistoa, joka löytyy verkosta.

Linjauksen esitystapa on temaattinen. Tavoitteena on helposti ymmärrettävä ja tiivis esitys, joka palvelee kaikkia kirkkomme lähetystoimijoita, niin seurakuntia, hiippakuntia kuin lähetysjärjestöjä. Se on tarkoitettu koko kirkkomme lähetystä lähivuosina ohjaavaksi asiakirjaksi.

Risto Jukko

Kirkon lähetysten peruslinjaus verkossa
suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi:
www.sakasti.evl.fi/yhteinentodistus



Lähetystyöntekijä Elina Huovinen (vas.) vetää huilunsoittopiiriä Länsi-Japanin evankelis-luterilaisen kirkon Rokkoo Islandin seurakunnassa.

YHTEINEN TODISTUS

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetyksen peruslinjaus

Mikä on kirkko?

Kristuksen maailmanlaaja kirkko on yksi. Kristus on kirkon pää. Kirkko on liikkeelle lähetetty Jumalan kansa, Kristuksen ruumis ja Pyhän Hengen temppeli. Se ilmentää kaikkialla samaa uskoa, joka saa ilmiänsä kullekin kontekstille ominaisella tavalla. Kirkko on uskon ja rakkauden yhteisö, joka todistaa sanoillaan ja elämällään kolmiyhteisen Jumalan pelastustyöstä ihmiskuntaa ja luomakuntaa kohtaan. Kristittyjä kutsutaan toimimaan Jumalan rakkauden mukaisesti ja rakentamaan Kristuksen kirkkoa, jonka jäseneksi tullaan kasteen kautta.

Jumalan lähetykset

Kirkon lähetykset eli missio perustuu kolmiyhteisen Jumalan lähetykseen (Missio Dei), johon kaikki kristityt on kutsuttu (Matt. 28:18–20, Joh. 20:21). Lähetykset on kaikkien kirkkojen ja jokaisen seurakunnan perustehtävä. Evankeliumia Kristuksen ainutlaatuisuudesta on julistettava aina ja kaikkialla. Kristityt ovat Jumalan lähetyksen palveluksessa (2. Kor. 5:20; 2. Kor. 6:1). Kirkon ja seurakunnan tulevaisuus on sidottu lähetykseen. Sitä toteutetaan lähetyksen eri muodoissa.

Ykseys, todistus ja palvelu

Kirkko on olemukseltaan missionaarinen, ja sen olemus toteutuu ykseydessä, todistuksessa ja palveluksessa. Kristityt ovat yhtä, koska heidät on kasteessa liitetty Kristukseen, hänen kirkkoonsa ja toinen toisiinsa. Jumalan rakkaus johtaa heidät julistamaan evankeliumia ja palvelemaan lähimmäisiä yhdessä eri kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen kanssa. Missio on ekumeenisen liikkeen sydän.

Kokonaisvaltainen lähetykset ja evankelioiminen

Seurakunta elää kaikessa toiminnassaan ja työmuodoissaan lähetyksetä todeksi ja toteuttaa sitä. Lähetykset alkaa kotoa ja kotiovelta. Seurakunnan ja sen jäsenten tehtävänä ei ole vain ”edistää lähetyksetä” (kirkkojärjestys), vaan osallistua siihen omien mahdollisuuksiensa mukaan. Kokonaisvaltainen lähetykset toimii seurakunnan kaiken toiminnan pohjana ja edellyttää rukousta ja rohkeutta luoda uusia toimintamuotoja.

Toimintaperiaate

Kirkko ja sen lähetyksetjärjestöt vievät rohkeasti sanoman lähellä ja kaukana elävien keskuuteen. Ne julistavat evankeliumia ja viestivät siitä monin eri tavoin erityisesti siellä, missä Kristusta ei vielä tunneta. Samoin kohdataan niitä, jotka ovat vieraantuneet kristillisestä uskosta. Kirkon mission kannalta maantieteellisiä ja muita reuna-alueita on kaikkialla.



Ne julistavat evankeliumia ja viestivät siitä monin eri tavoin erityisesti siellä, missä Kristusta ei vielä tunneta.

Toimintaperiaate

Kokonaisvaltaiseen lähetykseen kuuluu oikeudenmukaisuuden, ihmisarvon, yhdenvertaisuuden ja perusoikeuksien puolustaminen. Kirkko ja sen lähetyksetjärjestöt kohtaavat, kuuntelevat ja palvelevat kaikkia ihmisiä. Ne kohtaavat erityi-

sesti syrjäytettyjä, syrjään jääneitä ja vainottuja, keskustelevat heidän kanssaan ja puolestaan sekä antavat äänen äänettömille.

Toimintaperiaate

Kirkko ja sen lähetysjärjestöt edistävät lähetyskasvatusta ja lisäävät missiologista tietämystä erityisesti kirkon työntekijöiden perus- ja täydennyskoulutuksessa. Ne edistävät lähetysten ja evankelioimisen koulutusta seurakunnan luottamushenkilöille, erityisesti nuorille ja nuorille aikuisille.



Kirkon lähetysjärjestöt sitoutuvat keskinäiseen yhteistyöhön.

Vapaaehtoistoiminta

Seurakunta elää missionaarisuuttaan aidosti todeksi, kun se antaa kaikille jäsenilleen tilaa ja mahdollisuuksia oman panoksensa antamiseen. Seurakunnan missio toteutuu kaikkien työntekijöitten ja seurakuntalaisten yhteisen toiminnan kautta ja yhdessä kirkon lähetysjärjestöjen kanssa. Vapaaehtoistoiminta tarkoittaa työntekijöiden ja vapaaehtoisten kouluttautumista, osallistumista ja sitoutumista. Seurakunnan työntekijät luovat edellytyksiä, innostavat ja antavat vapaaehtoisille vapautta ja vastuuta myös toiminnan suunnittelussa.

Toimintaperiaate

Kirkon lähetysjärjestöjen vapaaehtoistoiminnassa mukana olevat ovat merkittävä osa seurakuntien vapaaehtoistoimintaa.

Kumppanuus kotimaassa

Kirkon mission toteutuminen perustuu kumppanuuteen ja yhteistyöhön. Kyse on vuorovaihtuksesta ja yhteisten voimavarojen jakamisesta. Kotimainen yhteistyö vahvistuu yhteisen lähetysnäyn myötä, joka on määritelty asiakirjan ”Kirkon lähetysstrategia – Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian

peruslinja vuoteen 2015” teologisessa perustassa. Sen pohjalta seurakunnat ja lähetysjärjestöt toteuttavat lähetystehtävänsä. Näky yhteisestä todistuksesta luo suuria mahdollisuuksia käytännön toteutusmuotoihin.

Toimintaperiaate

Kirkon lähetysjärjestöt tukevat asiantuntemuksellaan ja verkostoillaan seurakuntia ja hiippakuntia niiden missionaarisuudessa ja lähetystehtävän toteuttamisessa. Ne sitoutuvat keskinäiseen yhteistyöhön. Kirkon kanssa ne kehittävät kirkon yhteistä lähetystyöntekijäkoulutusta ja lähetykseen liittyvää viestintää sekä etsivät työn painopisteitä.

Kansainvälinen yhteistyö

Kansainvälisiä yhteistyökumppaneita ovat kumppanuuskirkot ja -järjestöt, kirkkoliitot sekä kristilliset ja muut järjestöt ja verkostot. Yhteistyö tapahtuu vastavuoroisesti, toisiaan arvostaen ja kuunnellen. Kumppanuuskirkkojen itsenäistä asemaa ja niiden tekemiä päätöksiä kunnioitetaan. Voimakkaasti kasvavien etelän kirkkojen tilanteet poikkeavat suomalaisesta tilanteesta. Kirkolla ja lähetysjärjestöllä on niiden lähetys- ja evankelioimisinnosta paljon opittavaa. Kirkon uudistus edellyttää maailmanlähetysten muuttuvan tilanteen seuraamista ja ymmärtämistä myös paikallisesti.

Toimintaperiaate

Kirkon lähetysjärjestöt tiedottavat perussopimuksen mukaisesti piispainkokoukselle toimintansa uusista merkittävistä laajennuksista, samoin kuin uusista ja/tai uusittavista yhteistyösopimuksista ulkomaisten kirkkojen tai muiden kumppaneiden kanssa. Kirkon lähetysjärjestöt sitoutuvat perussopimuksen mukaisesti kirkon ekumeenisiin linjauksiin ja edistävät kaikissa toimintaympäristöissään ekumeenisia suhteita. Jos kirkon lähetysjärjestöjen toimintamaissa on useita luterilaisia kirkkoja, ne tukevat ja edistävät niiden yhteyspyrkimyksiä. Kirkko ja sen lähetysjärjestöt tukevat kumppanuuskirkkojen lähetystyötä kolmannessa maassa.

Kirkon lähetystehtävä ja pappisvirka

Kirkon lähetystyötä toteutettaessa noudatetaan seuraavia pappisvirkaa koskevia periaatteita:

- 1) Seurakuntien ja lähetysjärjestöjen yhteistyössä kirkon lähetysjärjestöt toimivat kirkon päätöksen (1986) mukaisesti, jonka mukaan pappisvirka avattiin naisille, ja seurakuntien käytäntöjen mukaisesti.
- 2) Toimiessaan ulkomaisten yhteistyökirkkojen kanssa kirkon lähetysjärjestöt noudattavat niiden virkaratkaisuja eivätkä lisää jännitteitä omalla toiminnallaan.

Media ja digitaalinen viestintä

Tapa kertoa evankeliumista vaihtelee eri kulttuureissa ja konteksteissa. Kirkon sanoma leviää spontaanisti, usein ilman järjestäytyneitä rakenteita. Kirkon missio etsii ja käyttää aktiivisesti ja ennakkoluulottomasti digitaalisen viestinnän nopeasti muuttuvia muotoja ja välineitä. Myös kehittyvissä maissa yleistynyt mobiilikäyttö on mahdollistanut nopean ja nykyaikaisen lähetystyön muodon.

” Kirkko ja sen lähetysjärjestöt tukevat kumppanuuskirkkojen lähetystyötä kolmannessa maassa.

Toimintaperiaate

Kirkko tavoittaa eri kulttuureissa elävät ja eri kieltä puhuvat kansanryhmät heidän omalla kielellään. Jumalan sana saavuttaa ihmiset eri muodoissa: painettuina raamatunkäännöksinä, äänitteinä, mobiilisovelluksina sekä radio- ja televisio-ohjelmien kautta. Digitaalinen toimintaympäristö, erityisesti sosiaalinen media tarjoaa uusia mahdollisuuksia vuorovaikutukseen. Työ tavoittaa satoja miljoonia ihmisiä sekä kotimaassa että ulkomailla.

” Kristillinen todistus ja vieraanvaraisuus auttavat muualta Suomeen muuttaneiden kotouttamisessa.

Monikulttuurisuus ja uskontodialogi

Suomalainen yhteiskunta on muuttunut nopeasti uskonnollisesti ja katsomuksellisesti monimuotoiseksi. Monikulttuurinen työ ilmenee eri uskontojen ja kulttuurien kannattajien välisenä kohtaamisena ja yhteistyönä. Kristillinen todistus ja vieraanvaraisuus auttavat muualta Suomeen muuttaneiden kotouttamisessa ja integroitumisessa suomalaiseen yhteiskuntaan.

Uskontodialogi alkaa toisen uskonnon tai maailmankatsomuksen kannattajan arkisesta kohtaamisesta. Kristillinen todistus kuuluu tähän kohtamiseen: kristityt kertovat uskostaan kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään ja Poikaan ja Pyhään Henkeen. He kuuntelevat toisin uskovia ja antavat heidän kuvata omaa uskontoaan. Kohtaamisissa kolmiyhteinen Jumala toimii salattulla tavallaan ja on läsnä Pyhän Henkensä kautta. Vuoropuheluun kuuluu toiselta oppiminen, toisen kunnioittaminen, vieraanvaraisuus, lähimmäisenrakkaus ja yhteiset teot. Yhteistyö yhteiskunnallisissa kysymyksissä, yhteiset uskonnolliset tilanteet ja opillinen keskustelu ovat muita uskontodialogin muotoja. Vuoropuhelu edistää yhteiskuntarauhaa ja takaa uskonnonvapauden myönteisen toteutumisen.

Toimintaperiaate

Kirkko ja lähetysjärjestöt vahvistavat kristittyjen keskinäistä yhteyttä sekä uskontojenvälistä vuoropuhelua, jossa eri uskonnollisiin ja kulttuurisiin taustoihin kuuluvat pääsevät aitoon vuorovaikutukseen keskenään. Kirkon lähetysjärjestöt lisäävät asiantuntemuksellaan uskontojen ja kulttuurien tuntemusta seurakunnissa.

Kirkon lähetystyön toimikunta 24.11.2015

Professori Miikka Ruokanen: Lähetystyö tarvitsee paluuta Uuteen testamenttiin

Professori Miikka Ruokasen mukaan kirkon lähetystehtävä on vaarassa kuivahtaa, ellemmme palaamme uskon hermeneutiikkaan.

”JOS KIRKON MISSIO ei perustu Kolmiyhdyksen Jumalan omaan missioon, kirkon lähetystehtävä kuivahtaa eettiseksi ja poliittiseksi ohjelmaksi”, Helsingin yliopiston dogmatiikan professori **Miikka Ruokanen** sanoi tammikuussa pidetyssä seminaarissa ”Kirkon missio ja globaali kristinusko”.

Ruokanen luetteli pitkän rimpun asioita, joiden pitää olla mukana sellaisessa lähetysteologiassa, josta on todellista hyötyä. Nämä asiat ovat selkeää ja vahvaa opetus Jumalan Pojan ihmiseksi tulosta, hänen elämänsä, risti, sovitus, Pyhän Hengen työ, kääntymys, syntien anteeksiantaminen, uskovan yhtyminen Kolminaisuuden elämään, ylösnousemus, ikuinen elämä, Kristuksen paluu ja uusi luominen.

”Jos näistä ei enää osata sanoa mitään tuoreesti tai niitä ei pidetä tärkeinä, lähetysteologia maallistuu, sekularisoituu, anemisoituu, menettää voimansa ja merkityksensä”, Ruokanen tulitti.

Usko voittaa epäuskon

Ruokanen vertasi Suomen haastetta kiinalaisten uskontojen työnjakoon. Konfutselaisuus on ollut Kiinan johtava eettinen järjestelmä yli 2000 vuotta. Konfutselaisuus on uskonnollisesti motivoitua moraalialia, mutta se ei ole Ruokasen mukaan koskaan riittänyt uskonnoksi kiinalaisille. He ovat aina tuoneet konfutselaisuuden rinnalle korkeamman profiilin uskonnollisen uskon, taolaisuuden tai buddhalaisuuden.

”Lähetysteologiamme ja kaikki teologiamme tarvitsee kipeästi uskon hermeneutiikkaa. Jumalan missio, johon me osallistumme, kohtaa epäuskon massiivisen mahdin ja tähtää aina siihen,



Professori Miikka Ruokanen (oik.) keskustelemaan Luterilaisen maailmanliiton lähetysten ja kehityksen osaston johtajan Fidon Mwombekin kanssa.

että Pyhän Hengen voimassa annettu elävä todistus Ylösnousesta synnyttää uskon. Usko voittaa epäuskon” Ruokanen julisti.

Oppia ja Henkeä

Seurakunnissa on Ruokasen mukaan paljon lähetyksellistä, joka on suuri lahja ja kirkon voimavara.

”Tämä voimavara säilyy, uudistuu ja vahvistuu, kun rohkenemme käyttää lähetysteologiassa ja kaikessa teologiassa Raamatun realistista kieltä ja pitäydymme varhaisten vuosisatojen oppiin.”

Jotta usko ja rakkaus pysyisivät kirkossa yhtä aikaa vahvoina, tarvitaan kristinuskon klassinen itseymmärrys sekä Pyhän Hengen dynaamista työtä sydämissä ja seurakunnissa, Ruokanen huomautti.

Kirkon lähetystyön keskuksen järjestämässä 40-vuotisjuhlaseminaarissa kuultiin Ruokasen lisäksi muun muassa piispa **Simo Peuraa**, lähetysten ja kehityksen osaston johtaja **Fidon Mwombekia** Luterilaisesta maailmanliitosta sekä professori **Marina Ngursangzeliä** Kirkkojen maailmanneuvostosta.

Danielle Miettinen

Työntekijät vaihtoon!

Seurakuntien alueet muuttuvat koko ajan monikulttuurisemmiksi. Työntekijävaihto antaa hyviä eväitä uusien suomalaisten kohtaamiseen.

NAANTALIN SEURAKUNTA sai viime vuonna nauttia neljän kuukauden ajan tansanialaisen työntekijän tuomasta vaihtelusta. Pastori **Hery Janga** asui naantalilaisissa kodeissa ja osallistui seurakunnan elämään laajasti lasten kerhoista messuihin.

Saarnansa Janga piti suahiliksi, ja tulkkina toimi Tansaniassa lähetystyössä ollut **Irja Aro-Heinilä**. Muuten pärjättiin englannilla.

Ajatus tansanialaisen työntekijän saamisesta Suomeen oli jo pitkään kytenyt Aro-Heinilän mielessä. Vähitellen neuvottelujen ja kirjeenvaihdon kautta ideasta tuli totta. Naantalın seurakunnan puolelta vastuuta kantoi seurakuntasihtööri **Hanne Tuulos**.

Lentoliput ovat nykyisin niin halpoja, ettei matkakuluista syntynyt estettä. Jangalle saatiin järjestettyä stipendi, joka käytännössä toimi taskurahana. Naantalilaiset kodit pitivät huolen majoituksesta ja ruokailuista. Kodeissa asuminen oli hyvä ratkaisu myös siksi, ettei vierailijan tarvinnut asua yksin. Samalla tutustuminen suomalaisen elämänmuotoon kävi helposti.

Nuorisosihtööri Manchesteristä

Tampereen ja Lahden seurakuntayhtymät ottivat viime syksynä vastaan ystävyyshiippakunnastaan Manchesterista hiippakunnan nuorisosihteerin **Susie Mapledoramin**. Hiippakunnat ovat jo aiemmin tehneet rippikouluyhteistyötä.

Vastavuoroisesti Tampereelta osallistui kesällä ryhmä Yorkshiressa pidettyyn rippikouluun. Sen vetäjinä toimivat suomalaisten lisäksi Susie Mapledoram sekä joukko paikallisia isosia.

Rippileirin kustannuksia jaettiin Manchesterin hiippakunnan ja Tampereen seurakuntayhtymän kesken, jotta kulut pysyivät nuorille kohtuullisina. Kyse ei siis ollut vain yksittäisestä työnteki-



Hanne Tuulos

Naantalissa työntekijävaihdossa ollut tansanialainen pastori Hery Janga saarnasi suahiliksi. Pastori Irja Aro-Heinilä tulkki.



Kyse ei ollut vain työntekijävaihdosta, vaan myös nuoria ja hiippakuntia yhdistävästä hankkeesta.

jävaihdosta, vaan myös nuoria ja hiippakuntia yhdistävästä hankkeesta.

Susie Mapledoram tutustui syksyn ajan suomalaisen nuorisotyöhön ja rippikoulun isostoimintaan. Hän sai omasta kirkosta tätä varten palkallista sapattivapaata. Tampereella puolestaan opittiin lisää muun muassa sosiaalisen median käytöstä.

Vesa Häkkinen



Miten sinun seurakunnassasi tehdään lähetystyötä? Laita idea kiertämään: ext-danielle.miettinen@evl.fi



Borgå stift besökte samarbetskyrkan i Malawi.

Aktuellt från samarbetskyrkan i Malawi

Malawi återhämtar sig från översvämningar och torka. Samtidigt som kyrkan växer hotas den av svält och fattigdom.

BORGÅ STIFT besökte samarbetskyrkan och fick bl.a. bekanta sig med vattenledningsprojekt. Omfattande översvämningar i Malawi år 2015 ledde till att landets regering utlyste katastroftillstånd. Omkring 174 000 människor tvingades lämna sina hem och stora områden av jordbruksmark förstördes. Översvämningarna följdes av svår torka, som ledde till hotande svält.

Den Evangelisk-lutherska kyrkan i Malawi värdade om hjälp och Borgå stift har genom ACT Alliance gett ekonomiskt bistånd till katastrofområdet, berättar stiftssekreterare **Tomas Ray**.

Samarbete och stiftsbesök

I Borgå stift står Malawi många varmt om hjärtat, eftersom ett samarbetsavtal undertecknades mellan den lokala lutherska kyrkan, Borgå stift och Finska Missionssällskapet år 2012. Avtalet går mot sitt slut, men kontakterna är aktiva.

I augusti besökte biskop **Björn Vikström** med en delegation kyrkan i Malawi. Förutom huvudstaden Lilongwe besökte gruppen även landsbygden, där kyrkan med 102 000 medlemmar växer starkt.

Vänstiftskontakter ger mersmak

Kyrkan i Malawi står inför utmaningar. Delegationen fick bl.a. bekanta sig med vattenledningsprojekt i byn Matsimbe, träffa stipendiater och delta i en ungdomskonferens.

Vi märkte att sång och musik har en viktig plats i kyrkans gudstjänstliv. Biskop **Joseph Bvumbwe** hade till och med ett eget lovsångsteam med på visitationer, berättar Ray.

Vänstiftskontakter ger mersmak, konstaterar understöds koordinatör **Britt-Helen Lindman** vid Finska Missionssällskapet. Hon berättar att besök till samarbetskyrkor öppnar upp för nya infallsvinklar och uppmuntrar till fortsatt stöd.

Borgå stift planerar att utveckla vänstiftsarbetet de kommande åren. Blickarna går framför allt till områden inom Borgågemenenskapen.

Johanna Björkholm-Kallio

Två nyheter som världen missat

DET ÄR TURBULENTA tider i vår värld. Flera stater i Mellanöstern har ramlat samman totalt. Vi har en oroväckande utveckling i vårt östra grannland. Europa upplever en flyktingsituation som vi inte sett maken till sedan andra världskrigets dagar.

Nyhetererna är många och mest negativa. I detta snabba nyhetsflöde finns det sådant som faller under radarn, det händer saker som media inte rapporterar om. Antingen för att man inte själv är medveten om dem eller för att man tror att de inte är intressanta.

ETT SKEENDE SOM media mörkar är den gigantiska förföljelse som drabbar kristna. Tyvärr rör det sig överdrivna siffror om hur många kristna som dödas varje år. Men även om man skalar bort överdrifterna så är situationen förfärande. Och den blir bara värre. Nyligen publicerade den katolska mänskörtsorganisationen Aid to the Church in Need en rapport om situationen för kristna i 22 länder. Den konstaterar att läget sedan den förra rapporten för tre år sedan blivit aningen bättre i ett land, Egypten. I tio länder har det blivit mycket eller aningen värre.

Det här får du inte läsa om i de stora dagstidningarna eller höra om på radio eller TV. Finländska journalister har den felaktiga bilden att kristendomen är den vita mannens religion och därför är kristna privilegierade och definitivt inte förföljda. Den bilden har aldrig varit sann och idag är den mer falsk än någonsin.

Ledarskribenten **Erik Helmerson** skrev nyligen i *Dagens Nyheter* en artikel om detta. Den hade den talande rubriken ”Ingen bryr sig om förtryckta kristna”. Det är inte riktigt sant. Det finns de som bryr sig. Han, jag och några till. Kanske du.

DEN ANDRA NYHETEN som du inte får höra i mainstream media är att den kristna kyrkan växer som aldrig förr. I Finland handlar nyhetsflödet om hur många som skrivit ut sig ur kyrkan sedan någon person uttalat sig på ett visst sätt.



” I tio länder har det blivit mycket eller aningen värre.

I Europa har vi bilden av att kyrkan stagnerar och den är dessvärre ganska sann. För vår egen världsdal alltså.

Men världen är större än Europa. Och på många håll växer kyrkan starkt, i vissa länder explosionsartat. I Kina kan det nu finnas så många som 100 miljoner kristna, vilket är mer än någonsin både i absoluta tal och som andel av befolkningen.

Det här skriver jag under en konferens om kristna i Mellanöstern. Här hör jag människor berättas om hur det växer upp kristna församlingar bestående av före detta muslimer i tidigare slutna länder som Saudi-Arabien och Förenade Arabemiraten.

Världen är inte som den varit. Vi lever i förändringarnas tid. På gott och på ont. Som en kristen från Egypten sade till mig: Det kommer att ske stora ting. Så se till att vara beredd.

Svante Lundgren
docent vid Åbo Akademi

Flyktingarbete på gräsrotsnivå – ett växande arbetsområde i församlingar

I VÄRLDEN FINNS för närvarande över 51 miljoner flyktingar. Av dem bor 86 procent i fattiga länder – de flesta som flyktingar i sitt hemland. Under senaste 40 åren har ungefär 45 000 personer beviljats skydd eller uppehållstillstånd i Finland.

I samband med ökad invandring har många församlingar sett över sin verksamhet och ökat resurserna för arbete bland flyktingar och asylsökanden. Så är fallet bl.a. i Johannes församling i Helsingfors, där församlingsrådet tog initiativ till att anställa extra arbetskraft för att svara på tidens behov. Församlingsanställda bl.a. i Esbo svenska församling besöker flyktinganläggningar och ordnar fritidsaktiviteter för unga asylsökanden. I Grankulla svenska församling byggs upp ett nätverk för familjer som vill inkvartera asylsökanden. Möjligheterna är många samtidigt som behoven är stora.

Församlingsanställda koordinerar

En av de personer som arbetar med asylsökanden i Helsingfors är prästen **Maria Repo-Rostedt** från Johannes församling. Tillsammans med en kollega koordinerar hon ett nätverk av frivilliga. Samarbetet sker med Tyska församlingen, Kristliga föreningen av unga kvinnor (Helsingfors KFUK) och Adventkyrkan.

Ett stort antal frivilliga har anmält sitt intresse för att vara med i verksamheten, berättar Repo-Rostedt. Ramarna för arbetet byggs upp år 2016. Till en början sker samarbetet främst med Nylandsgatans mottagningscentral.

En av målsättningarna är att skapa dialog genom olika verksamhetsformer, berättar Repo-



Christa Mickelsson

Ungdomsledaren Sini Sundqvist vill fungera som en trygg vuxen bland unga asylsökanden.

Rostedt. Hon gick för några år sedan Luckans FIKA-mentorprogram för frivilliga som vill stöda invandrarnas integrering på svenska.

Fotboll och lekar med unga

I Esbo har t.f. ungdomsarbetsledare **Sini Sundqvist** under hösten besökt regelbundet en nödinkvartering av minderåriga asylsökanden på Hila lägercentrum i Kyrkslätt. Hon upplever att arbetet bland unga asylsökanden är viktigt.

Församlingen behöver finnas aktivt med i den värld vi lever i. Vi behöver finnas där hjälpbehovet är stort, tillägger Sundqvist. Under träffarna spelar hon fotboll och leder olika aktiviteter.

På fritiden är Sundqvist engagerad i flyktingarbetet i Helsingfors genom KFUK. Föreningen stöder flyktingarbete bl.a. genom att sticka sockor, vantar och halsdukar till flyktingar.



Nils Rostedt



Kjell Granlund

Maria-Repo-Rostedt vill inspirera och uppmuntra finländare och asylsökanden till frivilligarbete.

Diakonen Catherine Granlund har bildat ett nätverk för familjer.

Nätverk för inkvartering

Det finns många möjligheter att engagera sig i flyktingarbete både som frivillig och som församlingsanställd. I Grankulla har diakonen **Catherine Granlund** bildat ett nätverk för familjer som är intresserade av att inkvartera asylsökanden i sina hem.

Tanken är att värdfamiljer och invandrare skall kunna stöda varandra genom nätverket, berättar Granlund. Inkvarteringen sker i samarbete med Refugees welcome Finland, som sköter de praktiska arrangemangen.

Flyktingvågen har lett till att många meddelat intresse för frivilligarbete i församlingar. Under webbadressen www.frivilligarbete.fi finns information om lediga uppgifter i olika delar av landet.

Johanna Björkholm-Kallio

Prenumerationer och adressändringar

Tfn: 09 18021
e-post: lahetyislehti.kirkkohallitus@evl.fi
Kyrkostyrelsen /
Kyrkans missionscentral
PB 210, 00131 Helsingfors

Utgivare

Kyrkans missionscentral
PB 210
00131 Helsingfors
Tfn: 09 18021
Fax: 09 1802 350
sakasti.evl.fi > Tutkimukset
ja julkaisut > Lehdet

Chefredaktör

Risto Jukko
risto.jukko@evl.fi

Redaktionssekreterare

Danielle Miettinen
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Redaktion

Ville Auvinen
Johanna Björkholm-Kallio
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Anssi Nurmi
Jaakko Rusama
Kimmo Saares
Elina Tervonen

Tryck

Unigrafia Oy

Grafisk planering

Hanna Sario / Unigrafia Oy

Layout

Riikka Hyypiä / Unigrafia Oy

Upplaga

3600 st.

Tidningen utkommer

två gånger per år.
Nästa nummer utkommer
i oktober 2016.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterare, kyrkligt anställda präster, lektorer och religionslärare. Utöver detta skickas tidningen som gruppförändelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer och domkapitel.

ISSN 0789-5135

ISSN 2242-3877 (webb)



BFE1

Itella Green



Freeimages

Kiitos, että moni voi löytää turvapaikan Suomesta. Anna meille viisautta elää oikein tänne tulevien kanssa. Auta heitä liittymään meihin ja yhdessä kanssamme turvaamaan rauha, joka meillä on ollut vuosikymmeniä. Opetä meitä elämään veljinä ja sisarina heidän kanssaan. Nimesi tähden rohkaise meitä jakamaan uskoamme heille.

Gerson Mgaya

Tansania-laissyntyinen pastori, teologian tohtori ja
Pohjois-Karjalan Kansanlähetyksen piirijohtaja.

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO